

Kaermona . nunc Cunigburg. matth. Wsl. fa. 173.
Kaerporis . quae nunc Porcoshra . matth. Wsl. fa. 132. 94.
Verelamnū . Warlamieshra , et Wattingesthra . ab alio
qm̄ limit ad orientalem unitate plaga , vocatum War.
lomieshra . & via eius regia Wattingesthra dicitur
q ad occidentem nōs est vocatum Wattingesthra .
matthaeus Wsl. fa. 131.

et nunc Lorne . Iohannes Thomas Romanus deinceps ann.

1	2	3	4	5
BRITISH	1	MUSEUM	2	

Eboracū Exstinxit Etvanus . Tunc innivit rex . et in Alba
ma Albinus . Inde Cashm̄ præclarū nunc Edinburgus .
Hodenus . fa. 16.2 . cap. 29 . ad finem capitis . fluid. fa. 40.
Ductus fa. 12.2 . Extincta aut a vixilla cunctis . Hoc
res . romani vero labor . ut Ethno Pidox nunc

GENETHLICAE
ACON
illustissimi Eäduerdi
PRINCIPIS CAMBRIÆ,
Ducis Coriniae, et Comitis Palatini: libellus
ante aliquot annos inchoatus, nunc uero
absolutus, & editus:
Ioanne Lelando
Antiquario
autore.

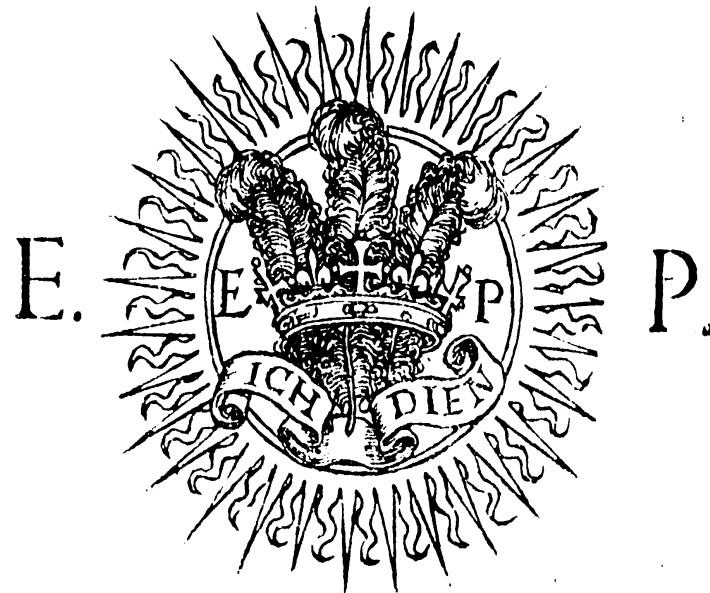
LIBELLVS CANDIDO
LECTORI.

Tardius in lucem charissime prodeo lector.
Caussa fuit domini languida musa mea.
Da facilis ueniam iusta ratione petenti,
Et tibi decedet conditione nihil.
Exeo nunc multo limatior, atque Britannis
Primus ego antiquum reddere curio decus.

m Londini. 6
ANNO M.D.XLIII.

Festacoronata sunt hæc insignia plumæ
Principis Eduardi, diuino numine cuius
Splendor, honos, tituli, nomen, laudesq; manebunt,
Dum niuei liquido gaudebunt flumine cygni,
Lactea dumq; hortis nascentur lilia cultis.

PLVMA EADVERD. PR. ALI. OQVITVR.
Adsum candidior Princeps niue, lacte, ligistro,
Imperijq; tui lœta subibo iugum.
Paciferam dextra quoties gestabis oliuam
Pileolo stabo conspicienda tuo.
Impleat optato zephyrus mea carbasa uento
Sole sub ardenti tædia nulla feres.
Inclita si laurus te forte ad bella uocabit
In galæ cono stabo superba tuæ.
Vnica nobilium puerorum gloria Princeps
Viua: perpetuum tu mihi muneris.

Longe inuictissimo Hē

RICO EIVS APPELLATIONIS
OCTAVO, REGI ANGLIAE,

Franciæ, & Hiberniæ, Fidei defensori
ac Anglicanæ Hibernicæq; ecclæ-
siae proximè a Christo
supremo capiti,

IOANNES LELANDVS
ANTIQUARIVS
haec dedicat.

CRIPSIMVS Eduerdina
talem principis ortum,
Pignore quo sentit se terq; qua
terq; beatam
Insula clara opibus, rebusque Br
tanniæ gestis.

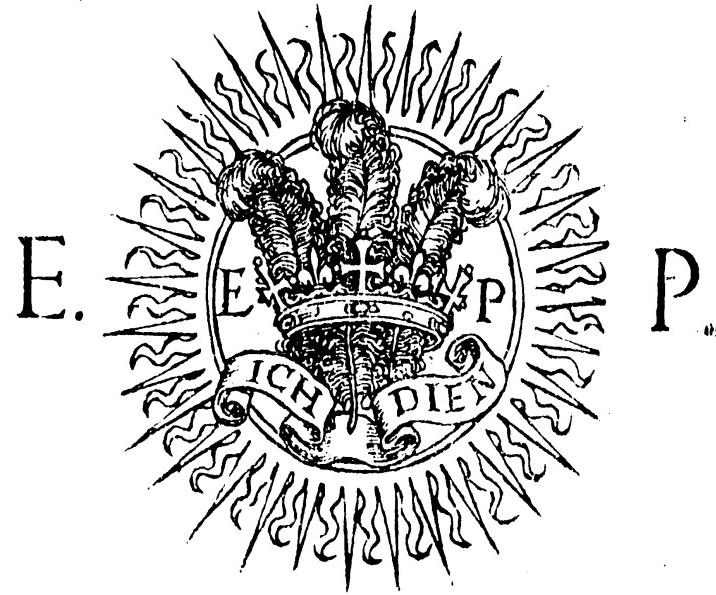
Est liber exiguis, tamen illustrissima tractat,
Inq; tuas Henric manus Rex maxime regum
Sollicitis ambit uotis, precibusq; uenire.
Annue diue tuo uati. Sic fractus adoret
Te bello Scottus dominum, regemq; salutet.

PROPOSITIO CVM INVOCAT.

Principis Eduardi natalem carmine lucem,
Eximiaq; notæ pompas, quibus Anglia tota
Eniuit fausti uoti uo sideris ortu,
Nostra quidem mirè gestit celebrare Camæna.
Quos supercos i uota uocem? Mihi Christus Apollo.

aij Fons

Fest a coronatæ sunt hæc insignia pluma
 Principis Eduerdii, diuino numine cuius
 Splendor, honos, tituli, nomen, laudesq; manebunt,
 Dum niuei liquido gaudebunt flumine cygni,
 Lacæ dumq; hortis nascentur lilia cultis.

PLVMA EADVERD. PR. ALI. OQVITVR.
 Adsum candidior Princeps niue, lacte, ligusto,
 Imperijq; tui lœta subibo iugum.
 Paciferam dextra quoties gestabis oliuam
 Pileolo stabo conficienda tuo.
 Impleat optato zephyrus mea carbasa uento
 Sole sub ardenti tædia nulla feres.
 Inclita si laurus te forte ad bella uocabit
 In galeæ cono stabo superba tuæ.
 Vnica nobilium puerorum gloria Princeps
 Viuas: perpetuum tu mihi muneris.

Longe inuictissimo Hē

RICO EIVS APPELLATIONIS
OCTAVO, REGI ANGLIAE,

Franciæ, & Hiberniæ, Fidei defensori
ac Anglicanæ Hibernicæq; ecclæ-
siae proximè a Christo
supremo capiti,

IOANNES LELANDVS
ANTIQUARIVS
haec dedicat.

CRIPSIMVS Eduerdina
 talem principis ortum,
 Pignore quo sentit se terq; qua
 terq; beatam
 Insula clara opibus, rebusque Bræ
 tannia gestis.

Est liber exiguis, tamen illustrissima tractat,
 Inq; tuas Henrice manus Rex maxime regum
 Sollicitis ambit uotis, precibusq; uenire.
 Annue diue tuo uati. Sic fractus adoret
 Te bello Scottus dominum, regemq; salutet.

PROPOSITIO CVM INVOCAT.

Principis Eduerdii natalem carmine lucem,
 Eximiaq; notæ pompas, quibus Anglia tota
 Enituit fausti uotiuo sideris ortu,
 Nostra quidè mirè gestit celebrare Camæna.
 Quos superos i uota uocem. Mihi Christus Apollo.
 aij Fons

GENETHL. EADVERDI

Fons Helicon sacer est diuini spiritus oris.
 Parnassus nitidi radiantia lumina cœli.
 Quanvis eloquij ad phaleras accedat amoenus
 Nympharum chorus, & pictæ figmenta poësis.
 His ego perfretus fidenti pectore uastum
 Ingrediar pelagus dicendi, & prospera nactus
 Tempora, committam zephyris mea uela secundis.

DESIDERIVM BRITANNIAE.

Mœsta palatinas facies obduxerat ædes
 Tempore prô nimium longo: nec parvus in aula
 Luserat Aeneas, stabili qui sceptra parentis
 Alta manu gereret, solioq; sederet aucto.
 Hanc Deus, ætherea miseratus ab arce Britannos,
 Omnem tristitiam abstersit, lætoq; Hymenæo
 Spem bonus egregij certam promisit Iuli.

GENVS IOANNAE REGINAE.

Vergit in occasum fœcunda Seueria tellus.
 Illic Semarius uit bello strenuus amplam
 Incoluit uillam, quæ nomine dicta Lupinum.
 Huic erat insigni de coniuge nata Ioanna
 Filia uirginci gemma intemerata pudoris,
 Quam sibi perpetuo dilectam fœdere iunxit
 Inclytus Henricus magnorum gloria Regum,
 Et grauidum optato compleuit pignore uentrem.

PARTVS IOANNAE REG.

Luna coronatum decies compleuerat orbem,

Illuxitq;

PRINCIPIS CAMBR.

Illuxitq; dies Eduerdii prævia sacris,
 Quo regnante iugum Danorum repulit Anglus,
 Cum regina graueis uteri perpeſſa dolores
 Clamaret fer opem miseræ mibi Christe precanti,
 Obsecro me serua parituræ parce benigne.
 Prodijt in lucem formosus pusio mœſta
 Exhilaraturus multorum corda uirorum.

TRENOVANTVM.

Miſſus ad excelsam Trenouantum nuntius urbem
 Fidus euangelium patefecit, & omnia circum
 Compita lætitiae pfudit neclare dulci.
 Fit noua continuo rerum faciesq; colorq;
 Insolitusq; hominum ferit aurea ſidera plausus.

CASTRVM BELLINI.

Arx, antiqua, potens Tameſinæ margine ripæ
 Est ſita, Bellini decus immortale tyranni.
 Acrea terribiles basilisci hinc monſtra tonabant
 Innumeris uicibus: colluxit fulmine coelum:
 Fumus & in nubes abiens caligine rufus
 Aeræ conturbat, teturumq; exhalat odorem.
 Undique teclat tremunt tonitru, uitreæq; fenestræ
 Inſignem tota cladem patiuntur in urbe.
 Sic pauor immixtus lætas bene temperat aures.

RVTVPINVM LITTVS.

Nec mora legati Rutupino littore nauicis
 Conſcendunt niueum referentes principis ortum

a iii. Pars

PRINCIPIS CAMBR.

Pars Morinos, Batauosq; truceis, Belgasq; potētes.
Pars & sepositos longē petit altera Iberos.

DORIS.

Montis in aëri prærupto uertice castrum
Aruiragi stat opus non expugnabile bello,
Præcipitare uirum quem de temone Britanno
Non unquam potuit Romana potentia fortē.
Doris amara uetus dedit arcī nomen, & urbi.
Hæc ubi sensisset tanti noua gaudia partus
Explicuit celsis uexilla nitentia muris,
Purpureasq; cruces in sindone lenis agebat
Candidula zephyrus, fortis quoque signa Georgi
Fulmina conuocuit hinc, inde frequentia totis
Turribus, intonuitq; minis animos, a secundis.
Adsonuit pontus: nautæ cecinere celeuma.

ICCIUS PORTVS.

Iccius audito quamprimum murmure portus
Caussam lætitiae facile intellexit honestam.
Omnis cancellus reparatæ fulminat urbis,
Fusilibus cauto tactis serpentibus igne.
Littora dehinc tonitru percussa dedere boatum,
Et tegulæ quassis trabibus cecidere reuulsæ.
Hostes in bellum Morini uenisse putantes
Arma parant: ueri sed postquam cognita caussa,
Principis exortum tensis ad sidera palmis
Gaudentes celebrant, & dulcia carmina fundunt:

Inter

GENETHL. EADVERDI

Inter quos reliquis cecinit cordatior ista.
Tertius, ut numerant, Eduerdus Martius heros
Hanc bello cepit, Dijs fortunantibus, urbem.

Auguror, & magnum precor ut sit in omne pondus,
Sextus ut hic Princeps Eduerdi nomine fausto
Imperet, & murum se nostro præbeat hosti.

AVONDVNVM.

Est locus insolito rerum splendore superbis,
Alluiturq; uaga Tamesini fluminis unda
Nomine ab antiquo iam tempore dictus Auona.
Hic Rex Henricus taleis Octauius ædes
Erexit, qualeis toto sol aureus orbe
Non uidet: ulla tamen nec erit laus amplior illis
Principis exortum quam quod uidere screni.
Semper Auona suo fœlix applaudat alumno:
Sidereas longo sic seruet tempore turres
Integra, & insigneis attollat ad æthera cristas.

REGIODVNVM.

Regia clara foro celebri, & famosa coronis
Tergeminis Regum latè caput extulit olim.
Tempore quo, quid Auona fuit nisi rustica uilla?
Imperium dominæ uicinæ leta subire?
Nunc uice mutata petit astra, poloq; minatur,
Et iustas dominæ præscribit libera leges.
Hoc tibi deceſſit nil Regia nomine quicquam:
Accreuit potius multum: Dicēris amica

GENETHL. EADVERDI

Principis Eduerdī, fructumq; beata patrono
Accipies tali, maturum ubi fecerit ætas.

BAPTISMVS.

Iamq; dies aderat niuco signanda lapillo,
Qua sacer antistes puerum de more leuare
Fonte salutifero, ficeretq; precantia uerba.
Conuenere duces regni, sanctusq; senatus.
Principi ab Eduerdo sunt indita nomina sancto.
Susceptum manibus sinceri pignus amoris
Attollit casti Maria illibata pudoris
Gloria, quæ tacita nitet ut uaga Cynthia nocte.
Fungitur antistes Durouernensis eodem
Munere: & officium bene complet tertius alnum
Dux Icenorum, bello metuendus Achilles:
Nota Caldonios cuius uictoria Scottos
Contudit, ac coget domino seruire Britanno.
Insonat Eduerdī repetito nomine templum,
Et chorus argutus tremulo ferit æthera cantu.

PIETAS D. IOANNAE.

Tum Regina pijs uiuo de fonte renatum
Vlnis amplexa est puerum: debinc talia fatur.
Incipe chare puer risu dignoscere matrem
Assice me lætis oculis dulcissime nate
Cresce puer: mundi te speclant maxima quæque.
Mæle puer uirtute: decus te credo futurum
Regni præcipuum, spes est & certa, Britann.

Fac

PRINCIPIS CAMBR.

Fac semper studeas Christo seruire supremo.
Hinc tibi regnandi stabilis sumatur origo.
Cætera fortunæ committo quieta secundæ.
Finierat: paruo libauit & oscula nato,
Et crucis impressit signum uenerabile fronti,
Dulcia committens nutricis pignora curæ.

SED VLA NVTRIX.

Egregie præstat puer sua munera nutrix.
Nutrix clara domo, sine felle, uenusta, benigna:
Exerit & niuco turgentem lacte papillam.
Ille audiis fugit uitalia munera labris.
Altrix interca facilis cantillat amoenum.
Suge puer: requiesce puer: dulcissime dormi.
Seruict ista tibi semper mellite mamilla.
Utraque, ne scœui, dabitur tibi candide mamma.
Sunt mihi bella tuæ concessa crepundia dextræ.
Dormis dulce puer: & gratissimus incipis esse.

MORS IOANNAE REGINÆ.

Spes erat ampla quidem numerosa prole Ioanna
Henricum ut faceret regem fœcunda parentem.
Sed superis aliter uisum est. Cruciatuſ acerbis
Difforsit uacuum letali tormine uentrem.
Frigora crediderim temere contracta fuisse
In causa: superat uis morbi: Iamq; salute
Desperata omni, nymphis hæc rettulit almis.
Non mihi mors curæ est: peritur, agnosco, creauit
bi Omnipotēs;

GENETHL.EADVERDI

Omnipotens: moriar. Terram tibi debeo terra.
 At pius Elysi animus spatiabitur hortis.
 Deprecor hoc unum maturos filius annos
 Exigit, & tandem regno det iura paterno.
 Dixit, & aeterna claudebat lumina nube.
 Nulli dies pressit graviori clade Britannum.

OFFICIVM NYMPHARVM.

Non tamen officijs cessat pia turba Dearum
 Eduerdum innumeris ornare, suasq; uocare
 Delicias. Primæ fontis uenere sorores
 Cœstali festis redimitæ tempora fertis.
 Symbola candoris Charites uenere. Deinde
 Oceanitides, & pulcherrima turma secuta est
 Naiadum. Dryades tum proceſſere uirenti
 Fronde comas passas cinctæ, facileſq; Napææ
 Temporibus uernum florem, dextrisq; ferentes.
 Clauerunt reliquias & Oreades agmine longo.
 Extensis humeris arcus, pharetrasq; gerentes.
 Omnes quæ niuco multam dixere salutem
 Principi Eduerdo, moduloſq; dedere canoros.
 Sed resonæ primæ partes sumpfſere Camœnæ.

CASTALIDES.

Principis clarum celebremus ortum,
 Cuius aduentu numeroſa gentis
 Gaudet, ac laudat ſuperos fauentes
 Turba Britannæ.

Hecc dics

PRINCIPIS CAMBR.

Hæc dies conchis niuciis notanda,
 Hæc dies læta decoranda fronde,
 Disputit quæ tot miseriis tenebras
 Sole reducō.

Principi binas dabimus corollas
 Cognitæ nobis hederæ sequaces,
 Laurus & nostro Clario dicata
 Nota coronis.

Litteras Princeps amet, & triumphos.
 Candidus doctis faueat poëtis.
 Videl or extracto gladio superbum
 Comprimat hostem.

Inclytum factis Edocrus almus
 Exprimat patrem, pietate matrem,
 Et senis uiuat generofus ille
 Nestoris annos.

CHARITES.

Tres sumus numero corona felix
 Nudo corpore, simplices, benignæ,
 Passis uertice candido capillis,
 Innexæ manibus manus decenteis,
 Et doctæ choreas leucis rotare.

Huc peruenimus elegantis ortum
 Eduerdi nitida notare gemma,
 Nato dicere Principi salutem
 Læto carmine plurimam paratæ.

bij

Salutē

GENETHL. EADVERDI

*Salve lux patriæ tuæ serena
Princeps candidior niue, & ligustris,
In cuius facie sedet uenustas.
Fortunatus eris, tuumque nomen
Excelsi penetrabit astra cœli.*

OCEANITIDES.

*Clauditur Oceano spatiofa Britannia uasto,
Nos cuius natæ bella caterua sumus.
Ille absens senior, thalamis exultat in uidis,
Et nos præsentes gaudia uera tenent.
Attulimus conchas Princeps pulcherrime rerum
Munera mox digitis apta futura tuis.
Hac nos lucidula traieccimus inclyte classe,
Adfluit zephyrus, qui palinurus erat
Plurimus, ignarus ne sis, latet unio conchis.
Pondere quisque suo, quisque nitore ualeat.
Ex illis niueo collo murenula fiet
Bella tuo, capiti siue corona tuo.
Diue puer famæ studeas Edoerde perenni.
Marte foris clarus, sis quoque pace domi.
Si forte intulerit bellum tibi nauticus hostis.
Naumachia nostro munere uiclor eris.
Viue puer longum: felicibus utere uentis.
In placida portus stat tua puppis aqua.*

NAIADES.

Incolumus tacito labentia flumina cursu.

Sed cum

PRINCIPIS CAMBR.

*Sed cum nos Tamesis nympharum gloria prima
Admonuisse rite tui natalis, ab altis
Continuo ripis gremio defluximus uno
Huc alacres omnes, redimitæ tempora fronde
Populea, & cannas solito de more ferentes
Dextris. Quæ pia nunc perfundimus accipe uota
Princeps. Te merito uirtus commendet alumnum
Alma suum mundo. Melior fortuna regendi
Det tibi successus, longæ quoque gaudia uitæ.*

DRYADES.

*Fama per immensas Regnorum concita syluis,
Airebatum, & Catyeuchlanorum
Nuntia laetitia nostras peruenit ad aures.
Et docuit noua lumina cœlo
Principis exortu modo descendisse nitenti,
Nubila quæ procul omnia pellant.
Nos igitur queruia decoratæ tempora fronde
Attulimus fragrantia mella
Dulcia corticibus tibi nunc munuscula plenis.
Aurea iam sunt redditæ nobis
Secula: i. in trepidis sylvis timor exulat atter.
Iam casulas habitare uirenteis,
Et iuuat ilicibus mansuras ponere sedes.
Nos igitur tenet unica cura
Ut tibi longæ uiu phœnicis secla precemur,
Et tibi maxima quæque precemur.*

bij

Napeæ

GENETHL. EADVERDI

NAPAEAE.

*D*e niucis inter contentio nata Britannos
Purpureisq; rosis.
*D*ux niueæ partes Vrouicensis agebat
Mente, manuque ualens.
*P*urpurei floris Mediolanensis honorem
Prætulit usque sui.
*G*esta per undanteis ciuili sanguine campos
Non potuere quidem
*L*æfas bellarosas firma coniungere pace,
Temperiem dare.
*A*t nos quæ colimus late florentia regna,
Sollicitaque manu
*C*olligimus uernas gemmas utriusq; roseti
Possimus idque probè,
Omnem iuditio litem decernere uero.
Sed locus ista minus
Postulat. Ecce tibi calatho redolentia pleno
Munera grata damus.
Intacto candore rosas, minioque superbas:
Muneribusque tuis
*L*ilia iungemus cœlo demissa sereno
Officiofa cohors.
*I*mperijs adolesce tuis: adolesce triumphis
Inclyte, laurus adest.

Oreades.

PRINCIPIS CAMBR.

OREADES.

*Q*ua speciat boream martia Cambria,
Nos alpes Venetas faxa minantia
Cœlo uerticibus non minus arduis,
Quam quis Italæ clauditur exitus,
Felices colimus: nostraque gloria
Apros fulminei roboris obuios
Venabli rigida cuspide sternere.
Laus nobis etiam restat & altera
Emissa uolucris figere arundine
Ceruos, & canibus uincere capreas.
*H*ic nos soliuagæ per loca deuia
Compellans Zephyrus nescio quis celer
Sylvis insonuit nuntius omnibus.
*V*os nymphæ colitis quæ iuga montium
Natalem faciles Principis inclytæ
Eduerdi meriti tollite honoribus,
Et uestro domino fundite carmina.
Nos hæc præstitimus pectore candido,
Et mox continuis sueta laboribus
Ceruorum exuuijs corpora cinximus.
Arcus, ac pharetras tela nitentia,
Et nostris humeris nota resumpsimus:
Ingressæq; itiner uenimus ad tui,
Orto sole, patris celsa palatia:
*Q*uæ cum nunc audiſ cernere, commodum, &

Collust.

GENETHL. EADVERDI

Collustrare oculis periuuet, accipe
 Princeps accipe certissima uirginum
 Quid promissa ferant, uotaque candida.
 Supremus Venetas Iuppiter antea
 Rupes transferet a sedibus insitis,
 Et syluis fera non ulla uagabitur,
 Natalis tuus hic cordibus excidat
 Quam nostris: uel opem non tibi conferant
 Gestamus pharetris quæ modo spicula.
 Fortunate puer cresce potentius.
 Tithoni uideas prospера secula.

CAMBRIA.

Senserat officium montanas Cambria nymphas
 Clari quidem fecisse suum, faclumq; probauit.
 Nec mori sidereo cælo caput intulit altum,
 Signaq; letitia præse manifesta ferebat
 Omnia, quæ tanti poscebat principis ortus.
 Vina, faces, epulae, concentus, serta, chorœæ
 In triujs strepitu feruebant undique magno.
 Quid, quòd & arguti fuderunt carmina bardis?
 Inter quos senior numero delectus ab omni
 Cognitione ualens rerum, modulisq; lyraque,
 Egregie resona cantabat talia uoce.
 Imperio cedet uel tota Britannia prima
 Quanta est diue tuo princeps Eduerde potenti.
 Est etiam ampla tuæ præscripto Cambria iure

Grata

PRINCIPIS. CAMBR

Grata iuuentuti sedes, quam sanguine multo
 Eduerdus, fusis Venetis, cognomine Longus
 Partam filiolo, nota cui nomen ab urbe
 Aruonna, tenero commisit pace regendam.
 Tu nunc siue placet titulos retinere priorum:
 Nobile siue iuuat desumere nomen honoris,
 Anglia quam tribuet, tribuet' ue Britannia tota,
 Sis bonus, & felix Cambris: Te principe nanque
 Multa sibi augurio promittunt commoda certo.
 Annis ouatinam paulo maturior es.
 Ipse tuis præsens oculis tua castra uideres
 Turribus alta suis & firmo robore tuta
 Urbes præterea multas, foræ multa uideres,
 Quæ te merificè cupiunt Eduerde uidere,
 Atque tuum tacito uenerari pectore numen.
 Et ne forte premant ingratæ silentia rerum
 Tantarum moles: ne uel ditio tua postbac
 Quanta sit ignorant, quem non meminisse iuuabit,
 Expediam paucis antiqui nominis urbes,
 Quas habet in campis latissima Cambria uastis.

Principio ualidas turres Noua Venta Silurum
 Erigit atque Vagæ fractam tenet arduaripam,
 Per placet Isca situ, qua non augustior istis
 Unquam partibus ulla fuit, neque notior ulla
 Romanis, ut quæ nomen Legionis haberet.
 Iulius, Amphibalus ciues hinc, martyr & Aron.

ci Dignum

GENETHL. EADVERDI

Dignum laude Nouū castellum. Fulget amōno
 Quæ Tana struc̄ta loco est omni dignissima laude.
 Hic pius ille pater Germanus episcopus ædem
 Gallus homo Christo statuit, propriamq; dicauit.
 Non ignota manet Pontis sua fama Vaino:
 Et suus est Nido titulus: suus Abretaoq;
 Nunc quod ab æquoreis dictum Suinesia porcis
 Saxonica sed uoce noua: Nec funditus omnis
 Concidit urbis honos, cui dat Catguilia nomen.
 Predicat hæc ætas Maridunum: cognita libris
 Illi quidem ueterum, nec dum caput occulit umbris:
 Reclius eluet piscoſi marginē Teui:
 Cuius & in ripis Drislani culmina surgunt
 Collri, Dineorūmq; ubi sedes principis olim
 Regia Demetici, ſceptro radiante Britanno,
 Despicit exefas rupes uicina Sabrinæ
 Tinbecha, & recipit fidatiſtatione carinas.
 Alluit undoso portus Miluerdicus æſtu
 Mania Septimij patriam Penbrocīa regis,
 Dugladiamq; forum quod Rossia tota frequentat.
 Terminat occiduas extrema Menevia partes
 Quondam metropolis, dum Cambria floruit alta,
 Cissabrinorum. Boream Neueria uersus
 Littore conspicua eſt. Nec longius ostia diſtant
 Tiuae, quo gens Ceretica confluit omnis.
 Insuper appetit uetus urbs in fauibus ipſis

Fluminis

PRINCIPIS CAMBR.

Fluminis Ostuthi, cuius ſibi nomen adoptat.
 Interius paulo ſunt magnifana Paterni.

Porrigitur uasto fluuij trans ostia Deuī
 Tractu terra potens has tis Meruinia longis.
 Est ubi caſtrum ingens Arlecha crepidine faxi.
 Adiacet huic regio, quæ Monnam ſpectat, ab illa
 Traieclu exiguo diuifa, Armonnia uulgo
 Diſta, quod & debet uicinæ nomen amicæ.
 Hic prope littus habet fastigia celsa Cragetum,
 Cui habet illuftris titulos urbs clara Segonti
 Fluminis, & ſi nunc Aruonna à plebe uocetur.
 Nec procul à celebri traieclu ad littora Monnæ
 Banchorus eximij Danielis nota cathedra.
 Nominis indeſu Conouius influit æſtus
 Turrigeros muros, nauſq; inducit onustas.
 Denique bella ſuas arces, atque oppida monſtrat
 Angulia, inſignem pugnis, partisque trophæis
 Rudlanam, caſa Trefontem uirgine clarum,
 Et poſitum Silicis Deuano littore caſtrum.

Haclenus ingentem pelagi deſcripsimus oram,
 Nunc quoque dicemus quas urbes Cambria tollit
 Montibus in medijs. Geuenna ſuperbit, & inter
 Rupes concurſu fluuiorum tuta duorum eſt.
 Quanta Brecheni, aci moles, ubi lucidus annis
 Perfluit Hondenus, rapidijs immergitur Iſca.
 Quid Lodouicorum referam Boguelthia ſedes

c iij Teda

GENETHL. EADVERDI

Teclapalatinas? Coryleti gloria maior,
 Quà Vaga præcipiti uada scrupula gurgite torquet:
 Maior & urbis honos, quæse Mansuetia auctat:
 Est honor at longè Ferulegæ maximus urbis:
 Quanvis iuncta Vagæ Monaturres exerat altas,
 Et castellasi sui iuris tria fronde coronet.
 Quantulacunque manet Treboce fama, liquentem
 Incolit illa sinum Themidis, Mellenius ortum
 Dat cui mons fluui numero uertice surgens:
 Et manet Andreæ laus recte cognita Fani.
 Luda tamen claris titulis præcellit utrique
 Arce ualens firma, celsi quoque robore muri,
 Illic Coruus ubi Themidis petit impiger undas
 A quo uallis habet nomen Coruina celebre.
 Valle nitet rigua castrum domus alta Coluni
 Fluminis antiquo rapidi cognomine gaudens
 Accola frondiferi nemoris quo confluit Oncus.
 In pretio quondam magno Leduria stabat,
 Quanvis nunc aliud nomen det episcopus illi
 Nec fuit inferior Balduini laurea, cuius
 Restituit lapsam Gomericus nobilis urbem.
 Oppida sunt curuas prope ripas ista Sabrinæ,
 At magnis alijs non dum torrentibus auctæ,
 Trelinum, debinc Trenouium. Sed longius inde
 Lanificæ distat nutrix Osualdia turbæ.
 Fertilis ostentat laeto Mailoria uultu

Commoda

PRINCIPIS CAMBR.

Comoda quanta suis quibus Virtus sedes,
 Conferat, & tufo quæ ferro fabricet arma.
 Duitiasq; suas de prædicat ore Ruthenus
 Magno, tum quod habet castrum memorabile laudat
 Fortia commemorans Graiorum facta suorum.
 Instat nominibus multis præclarior una
 Denbiga, quam uallo, murisq; Laceius heros
 Cinxit pinnatis, operiq; decentius arcem
 Addidit, ac Rossos docuit iuga ferre sub actos.
 Sed quid ego in rebus tam paruis demoror istis?
 Quin iuuat excelsas urbes numerare Sabrinæ,
 Quæ dominum de more suum certantibus ulnis
 Exciperent, lauta & uenienti munera ferrent.
 Edita Penguerni late fastigia splendent,
 Imperio cuius subiecta Poisla quondam
 Terra altrix, & bellatorum mater equorum.
 Urbs sita lunato hæc ueluti mediannis in orbe
 Colle tumet modico, dupliquo quoque ponte superbit,
 Accipiens patria sibi lingua nomen ab alnis.
 Est quoque Moruanae Burgæ ueneranda uetus stans,
 Danica quam manus & cepit, murisq; recinxit:
 Sed reparauit opus mox Aethelfleda uirago,
 Praefidumq; sue Robertus contulit urbi
 Bellusmus, longo post temporis interuallo.
 Delitium rerū Bellus locus undique floret
 Fronde coronatus Virianæ tempora syluæ.

ciiij Pontificum

2

GENETHL. EADVERDI

Pontificum sedes multos famosa per annos
 Sedula pertenui feruet Brangonia tela.
 Ampla foro, & partis spolijs præclara Theoci
 Curia, Sabrinæ quæ se committit Auona
 Fulget, nobilium, sacrisq; recondit in antris
 Multorum cineres, quondam inclyta corpora bello.
 Occupat illustris depressam Claudia uallem.
 Ast alias inter tantum caput exerit urbes
 Quas Dobunorum gens incolit, atque frequentat,
 Quantum densa solent inter uepreta cupressi.
 Aspicit illa suæ diuortia lata Sabrinæ,
 Vt raque contingēs oblongo brachia ponte.
 Hæc senior: geminis resonabat plausibus æther,
 Cambriaq; emisit taleis de pectore uoces.
 Chara Deo sboles, nostræ spes altera Troia
 Vtue diu, uotisq; lubens assuefce tuorum.

MONA.

Fracta Segontinæ gentis propè littora floret
 Insula Romanis Mona non incognita bellis,
 Quondam terra ferax nemorum, nunc indigasylue.
 Sed Venetis tantum cereali munere præstans,
 Mater ut à uulgo Cambrorum iure uocetur.
 Huc quoque peruenit generosi nunciis ortum
 Principis insinuans, pompaq; induxit ouantem.
 Ergo alacris populus læto sua gaudia uultu
 Voce, manu, cithara, choreis testatur abunde.

Abrefraum

PRINCIPIS CAMBR.

Abrefraum Veneti notissima regia quondam,
 Atque uetus statis Rosscria laude tumescens,
 Dehinc Treecastellum urbs Bellus tūc dicta mariscus
 Cum noua cōstrueret præsignis mœnia uictor
 Eduerdus Longus, celsamq; attolleret arcem,
 Concinuere pia deducta hæc carmina uoce.
 Illa dies merito nobis recolenda sereni
 Principis Eduardi quæ numen protulit almum.
 Nunc intemperies, tempestatesq; recedunt
 Turbato nuper cælo: micat aureus axe
 Phœbus, & obscuram dispellit lampade noctem,
 Parte reuersuram nulla, dum iusta suprēmi
 Incolumem terris seruabit cura Tonantis
 Eduerdum nostri generis sine labe puellum.
 Finierat: dedit hinc applausum Penmona magnum,
 Hinc promontorij sacri dedit ardua rupes
 Ingenteis sonitus: repetebant omnia nalles.

CORINIA.

Assicit occasum montaua Corinia solis,
 Latæ quidem regio, Tamaræ qua fluminis unda
 Defluit à borea, & uolucri contendit ad austrum
 Cursu: continuo tractu sed longior illa
 Tendit in angustum felix prouintia conum,
 Donec acuta Forum Iouis hinc attingat, & illinc
 Cornigeri refluxos æstu degustet Alauni.
 Tum uero nitidum latè diffusa per orbem

Crescit

2

GENETHL. EADVERDI

Pontificum sedes multos famosa per annos
 Sedula pertenui feruet Brangonia tela.
 Ampla foro, & partis spolijs præclara Theoci
 Curia, Sabrinæ quæ se committit Auona
 Fulget, nobilium, sacrisq; recondit in antris
 Multorum cineres, quondam inclyta corpora bello.
 Occupat illustris depresso Claudia uallem.
 Ast alias inter tantum caput exerit urbes
 Quas Dobunorum gens incolit, atque frequentat,
 Quantum densa solent inter uepreta cupressi.
 Aspicit illa suæ diuertia lata Sabrinæ,
 Vt raque contingēs oblongo brachia ponte.
 Hæc senior: geminis resonabat plausibus æther,
 Cambriaq; emisit taleis de pectore uoces.
 Chara Deosboles, nostræ spes altera Troiæ
 Vnde diu, uotisq; lubens assuefætuorum.

MONA.

Fracta Segontinæ gentis propè littora floret
 Insula Romanis Mona non incognita bellis,
 Quondam terra ferax nemorum, nunc indigasylue.
 Sed Venetis tantum cereali munere præstans,
 Mater ut à uulgo Cambrorum iure uocetur.
 Huc quoque peruenit generosi nunciis ortum
 Principis insinuans, pompaq; induxit ouantem.
 Ergo alacris populus læto sua gaudia uultu
 Voce, manu, cithara, choreis testatur abunde.

Abrefraum

PRINCIPIS CAMBR.

Abrefraum Veneti notissima regia quondam,
 Atque uictustatis Rosscria laude tumescens,
 Dehinc Treecastellum urbs Bellus tūc dicta mariscus
 Cum noua cōstrueret præsignis mœnia uictor
 Eduerdus Longus, celsamq; attolleret arcem,
 Concinuere pia deducta hæc carmina uoce.
 Illa dies merito nobis recolenda sereni
 Principis Eduardi quæ numen protulit alnum.
 Nunc intemperies, tempestatesq; recedunt
 Turbato nuper cælo: micat aureus axe
 Phœbus, & obscuram dispellit lampade noctem,
 Parte reuersuram nulla, dum iusta supremit
 Incolumem terris seruabit cura Tonantis
 Eduerdum nostri generis sine labe puellum.
 Finierat: dedit hinc applausum Penmona magnum,
 Hinc promontorij sacri dedit ardua rupes
 Ingenteis sonitus: repetebant omnia nalles.

CORINIA.

Afficit occasum montana Corinia solis,
 Lata quidem regio, Tamaræ qua fluminis unda
 Defluit à borea, & uolucri contendit ad austrum
 Cursu: continuo tractu sed longior illa
 Tendit in angustum felix prouintia conum,
 Donec acuta Forum Iouis hinc attingat, & illinc
 Cornigeri refluxos æstus degustet Alauni.
 Tum uero nitidum latè diffusa per orbem

Crescit

GENETHL. EADVERDI

Crescit, fitq; nouæ subito peninsula terræ,
Quæ promontorijs pelago imminet alta duobus.
Contulit huc se fama ualens pernicibus alis,
Lætitiaeq; dedit clarissima signa profusa
Principis exortum grato cum spargeret ore.
Prosiliere suis fortissima turbafodinis
Indigenæ, audit a fama, partimq; caminis
Igni uonis. Redijt securus ab æquore nauta,
Mercatorq; fori petijt loca celsa frequentis,
Ac sibi constituit pompas ex ordine quisque.

Cingitur ingenti plebis de more corona
Areæ gramineo pulchre uestita uirore.
In medio bini committunt nuda palestræ
Corpora, q; exercent multo sudore lacertos.
Succedunt fessis alijs. Pars robore perstat
Firmo inuicta. Premit terram pars altera tergo
Tollitur applausus: cœli petit atria clamor.
Victor ouat: mentem subit indignatio uicli.
Præmia quisque capit palmæ decreta superbæ.

Deposcunt lucula uicli contendere cursu.
Fraxinus erigitur supremo meta labori.
Vtraque pars dextris certat contingere metam
Credas posse fugia uolucris præuertere ceruos.
Hie faciem uiclis fortuna ostendit amicam,
Librat q; æquali palmas uictoria lance.
Terrigenæ demum fecerunt talia charo

PRINCIPIS CAMBR.

Produce uota suo. Villas Edoérde precamur
Longæuus terris, superes q; facta parentum
Egregie felix quantumuis clara tuorum.

In portu uario lusit natura Falensi
Secessu, tribuens ignotis classibus amplum
Hospitium, quoties rapido furit Aeolus austro.
Hic sua dispositis nautæ certamina cymbis
Constituere: dedit leges nauarchus auitas,
Et libula metas hastilia fixit arena.

Vtraque dehinc operi se pars accingit honesto.

Aurea tum cecinit proretæ fistula magni
Classicum, q; insonuit portus sinus omnis amœni.
Illi remigio contendunt fortius acto.

Perq; uices prior est nunc hæc, nunc illa phaselus.

Vna quidem reliquas longè præcedere uisa est,

Quæ ducis Eduerdii uictoria signa ferebat.

Fistula proretæ sonitum dedit aurea rursus.

Perstrepuit remis abiegnis altius unda

Concita, respondent talique celeumate nautæ.

Floreat Eduerdus dux noster prima Corinæ

Gloria qui gentis, qui lux, qui cura, decusque.

Tum mercatorum numerosa caterua per urbes

Senas, quas gremio fœcunda Corinia nutrit,

Insolitum nitidis pompis decreuit honorem.

Duncuetum fano Stephani sublimior una,

Despiciens reliquas saxofo uertice rupis,

GENETHL. EADVERDI

Accepit merita partes cum laudè supremas.
 Successit Bosuenna frequens locus, Inde secuta est
 Lesceretum, & stanno signando Losuitiellum
 Nota domus. Pariter comitem se præbuit illis
 Trerua. Postremo resonabat Alaunia plausu
 Una fuit facies, oratio ciuibus una
 Omnibus hæc ualde grato referentibus ore.
 Dux Edoerde salus, patriæ & spes maxima nostræ
 Vnde diu, uitamq; tuam fors optima rerum
 Prosperet ac fortem cùm te maturior ætas
 Reddiderit iuuencem nostris asuesce benigne
 Votis. Tum misere dominum cupiemus amantes
 Cernere præsentem, uiuasq; audire loquentis
 Voces. Illa dies felices unica reddet.
 Accipe quæ dabimus dux illustrissime dona.
 Rupibus hic uastis nidos genus omne uolucrum
 Ponit. Quot uarij pisces, lautiq; palato
 Aequore uicino ludunt? Vis quanta recuruis
 Pendet in arboribus pomorum? Armenta, gregesq;
 Vix numerare licet. Sed nunc maiora loquemur.
 Difflit è nostris stanni fornacibus ingens
 Copia littoribusq; cauis est uena reperta
 Aeris. & argenti. ac gnaris si ereditus, auri.
 Lucida sunt nobis pretiosa munera conchæ.
 Inuentusq; adamas late sua sidera spargit.
 Si mage laurigeri capieris amore triumphi,

Quem

PRINCIPIS CAMBR.

Quem tibi cœruleum uictis dabit hostibus æquor.
 Naibis ex nostris erit instructissima classis,
 Efficiet quæ te uictorem inuicta potentem.
 Haec tua sunt plane dux præclarissime cuncta,
 Et maiora quidem. Tantum meminisse rogamus,
 Ut, cùm maturis fueris iam fortior annis,
 Visere digneris seruorum tecta tuorum.
 Præsttit auxilium rex Aethelstanus abunde
 Eximium nobis. Tantundem præsttit ille
 Splendidus Henrici frater Richardus, ouantem
 Quem sibi delegit Romana potentia regem.
 Quod supereft unum hoc speramus rite futurum
 Ut patris excelsam uirtutem Edoerde sequaris.
 Præbuit ille tibi raræ spectacula famæ.
 Testis adest locuples Pendinas, testis & alter
 Fanum Mauditi, loca munitissima, castris
 Quæ modò constructis, aditu prohibere Falensi
 Piratas sceleratum hominum genus, atque cruentum
 Fulmineo possunt tonitru, saxoq; minante.
 Ciuica conticuit his dictis turma uirorum.

DEVANIA.

Hispida qua tellus Meruinia respicit eurum
 Est locus antiquo Penlinum nomine dictus
 Hic lacus illimeis in ualle Tegeius alta
 Late expandit aquas, & uastum conficit orbem
 Excipiens gremio latices, qui fonte perenni

d ij

Vicinijs

GENETHL. EADVERDI

*Vicinis recidunt de montibus, atque sonoris
 Illecebris captas demulcent suauiter aures.
 Illud habet certe lacus admirabile dictu.
 Quantumuis magna pluuiia non æstuat: atqui,
 Aëre turbato, si uentus murmura tollat,
 Excrescit subito rapidis violentior undis,
 Et tumido superat contemptas flumine ripas.
 Deua lacu celebris fluuius prorumpit ab isto,
 Alueolumq; terens Guainia præterit arua
 Gurgitis à dextra: tum Ialica parte sinistra
 Consita, Dehinc tanquam limes diffindit utranque
 Mailoram, celeri cursu lambitq; Leonis
 Castrum, Postremò rapidis torrentibus austus
 Pergit ad antiquam, cui nomen dedicat, urbem,
 Vnde quidem legio Romanis dicta Duana.
 A fluuiio proprium nomen Deuania sumpsit
 Tota patens uaste regio uicina, suumq;
 Festa palatinis titulis attollit honorem.
 Nuntius huc proprio cursu peruenit amicus,
 Principis Eduardi referens exordia fausta,
 Sidera quo nato cœlesti clarius orbe
 Fulserunt, animiq; hominum consurgere, pulsis
 Tristitiae tenebris, cœperunt lumine uiuo.
 Senserat oblatum tempus pulcherrima Deua,
 Quo domini celebrare sui contenderet ortum,
 Lætitiaeq; daret laxas effrenis habenas.*

Aurea

PRINCIPIS CAMBR.

*Aurea profluenter mihi nunc si uocibus ora
 Centum grandisonis: & apes iam dulce labellis
 Mel sua dona meis inferrent: deniq; lymphas
 Ebiberem si forte sacras Heliconis amœni,
 Vix equidem possem plenis expromere uerbis
 Gaudia quanta sui comitis perfuderit ortu
 Deua palatini. De multis pauca referre
 Sed lubet. Arx magnæ quæ muros colligit urbis
 Edidit horris sonos misto cum fulmine bombos,
 Et paribus uicibus resonabant gurgite naues.
 Templa petunt cuncti, suave & fumantibus aris,
 Sancta sacerdotes fuderunt uerba Tonanti.
 Purpurei patres tunc conuenere, senatus
 Egregius, populoq; epulas, & uina ministrant.
 Turba deinde frequens campo se immisit aprico.
 Ducere uirginibus fuit unica cura choreas.
 At iuuenes partim cursu, partimq; palestra
 Fortiter exercent neruos. Pars maxima poscit
 Praemia decerni pennatis iusta sagittis.
 Annuit huic merito prætor, totusq; senatus.*

*Est locus eximiè bellus cognomine Roda
 Valle situs, fluuij transuerso limite ripas,
 Urbis & attingit muros: sed longior extans
 Terminat hinc pontem Deuanum, terminat illinc
 Nauigio celebrem portam cuneatus Aquensem,
 Hic alacri cura metas erexerat altas*

d iiij

Cespice

GENETHL. EADVERDI

Cespite de uiuo iuuenum paulo ante maniplus
 Longa quater centum passus quas linea duxit.
 In medio stabat formatus imagine truncus
 Humana, uolucris signum spectabile telo.
 Sorte duas plebs est parteis diuisa per aequas.
 Vtraque spem refouet uincendi pectore certam.
 Praetor at urbanus numerum prescribit utriusque,
 Candida quo parto uictoria cederet uni.
 Ordine disposito taxum lunauit in orbem
 Quisque suam: dubijs resonat uictoria pennis:
 Cespitis et tumulum ferit haec pars: nunc ferit illa
 Cuspide ferrata. Cœlum clamoribus omne
 Insonat. Insistunt operi, taxosq; recuruant.
 Fecit amica pares numero uictoria partes.
 Unio iam tantum supremæ meta coronæ
 Defit: in ardenti repetunt certamina mente.
 Et iam solus erat qui non contraxerat arcum
 Unus, sed reliquis longè præstantior unus,
 Ille quidem tensæ calatum fortissimus ulmo
 Inseruit, neruumq; ipsam deduxit ad aurem
 Talia præfatus. Feriet sic nostras agitta
 Hostes diue tuos Princeps Edoarde feroceis.
 Dixerat. Excussum penetravit nubila telum,
 Atque cadens faciem depicti uulnere trunci
 Fortius impresso uiolauit. Risit ab alto
 Concutiens niueas alacris uictoria plumas.

Pars

PRINCIPIS. CAMBR

Pars dedit applausum uictrix, et cætera plenis
 Turba per immensum campum resonabat acutis
 Vocibus. Exemplò prætor uictoribus æquus
 Obtulit argento puro radiantia tela,
 Et sapiens coram sic fecit uerba senatu.
 Natalem lucem comitis primordia nostri
 Nos decuit patres pompa celebrare decora,
 Lætitiaeq; nouæ cumulos superaddere magnos.
 Fecimus id tenuis potuit quod nostra facultas.
 Nec dubium quin si tribuisset iusta potestas
 Maxima, non animus nobis, non cura fuisset
 Absens. Perstemus quo cœpimus ordine pulchro
 Vota deo summo facientes, conferat annos
 Ut nostro multos Edoerdo. cuius amore
 Iam conflagramus. Fortunatissima ciues
 Tempora nos spectant. Tantum præsentia diui
 Principis alma deest. Spes est mihi certa futurum
 Lucifer Eduerdus Deuana ut splendeat urbe,
 Et reparet uicina minantia castra ruinam.
 Aethelfleda potens Alfredi filia regis
 Restituit Deuæ solidas sua robora turres,
 Danica quas rabies bello perfregerat acri.
 Nobilis ille comes Leofricus plurima nostris
 Contulit. Hugo Lupus decus admirabile gentis,
 Præsidiumq; fuit Deuana. Fama loquetur
 Inlyta perpetuò Ranulphi facta, beauit

Ille

GENETHL. EADVERDI

Ille quibus gentemq; suam, nostrosq; priores.
Profuit & nobis Eduerdii gratia Longi.
Talis erit certe Princeps Edoerdus, & urbem
Aspiciet laetis oculis hanc, omnia fusè
Elargiturus, quæ commoda senserit esse.
Hæc Prætor. Plausit seniorum candida turba.
Concio tum dimissa, patresq; recedere iussi.

Audijt insolitos strepitus Guiralia pompa:
Terra quidem prima facie mediocriter ampla,
Ast inclusa iacens hinc Deua, hinc flumine Muro
Donec in angustum redigatur acumine conum,
Insula quæ refluxas undas Hiluria gustat.
Parua licet numero gentis regi uncula, Deuæ
Non tamen ingenti plausu cedebat amico.

Træsijt ad calidas properè uaga Fama Salinas
Multæ uoluptatis referens spectacula ueræ.
Ergo animi redière noui in præcordia Vicis
Conuenere uiri, pueri, innupteq; puellæ,
Ducebantq; leueis triuijs de more choreas.
Fistula dat modulos, strepitū dant tympana mollem,
Pes tremulus seruat numerosq; decentius omnis.
Pars rotat impigro sudantia corpora motu.
Inq; uagas agili saltu pars emicat auras.
Pars, manibus dant signa suis, nutuq; loquuntur.
Vnus erat reliquis forma præstantior. Ille
Cum pedibus, tum uoce ualens bene longa choragus

Agmina

PRINCIPIS CAMBR.

Agmina ducebat, cecinitq; suauiter ista.
Prima Palatinæ Deuæ celeberrime Princeps
Gloria, natalem iuuat exornare uirenti
Fronde tuum, promptisq; animis agnoscere quanta
Commoda contulerit: tum quanta & conferat olim.
Viue diu formose puer: noua cura deorum.
Viue, tuisq; faue longum charissime Vicis:
Dixit, & arguto chorus adsonat ore canenti.

Explicit dehinc Fama suas perniciter alas,
Altaq; fulminei petijt Iouis atria uictrix
Circuiens liquidi spatioſa uolumina cœli.
Tum quoque despexit terram sublimis, ocellos
Sidereoſ figens Bisduni in mœnia caſtri,
Qui locus excelsò confurgit uertice rupis,
Vnde licet, uelut eſspecula, quoſcunq; iacenteis
Circum monticulos, uallesq; uidere feraceis.
Huc ſe præcipitem celeri dedit illa uolatu,
Atque tenens arcis fastigia ſumma ſuperbae
Concuſſit pennas alacriſeruore ſtrepenteis,
Oraq; deinde ſono talifacunda reſoluit.
Aſſyrio rediens uictor Ranulphus ab orbe
Hoc poſuit caſtrum terrorem gentibus olim
Viciniſ, patriæq; ſuæ memorabile uallum.
Nunc licet indignas patiatur fracta ruinas,
Tempus erit quando rurus caput exeret altum,
Vatibus antiquis ſit fas mihi credere uati,

GENETHL. EADVERDI

Forsan & Eduerdus pretium feret omne laboris.
Finierat uentum passis concepit ab alis,
Et celsi petijt radiantia climata cœli.

CONCLV SIO OPERIS.

Hactenus exortum celebrauit nostra Thalia
Principis Eduardi deducto carmine faustum.
Nunc Henrice decus cunctorum nobile regum
Accipe parua tui uatis munuscula uultu,
Tristia multorum quo plane corda serenas.
Serius in lucem prodit meus iste libellus.
Deprecor hanc culpam: tamen accuratius exit,
Multauetustatis uenerandæ nomina monstrans,
Cognita quæ paucis tenebris latuere profundis.
Vive pater patriæ rex inuictissime. Vive
Ascaniusq; tuus Phœnicis filius albæ.

ETYMON NOMINIS D. EADVERDI

PRINCIPIS.

Quisquis Eaduerdum Romano expresserit ore,
Custodem fidei dixerit esse sacræ.
Hoc ego crediderim puer feliciter orto
A superis nomen cœlitus esse datum.
Est pater antiquæ fidei defensor amicus:
Degener & nullo tempore natus erit.

FINIS.

Syllabus, et interpretatio

ANTIQUARVM DICTIONVM

quæ passim per libellum
lectori occurunt.

A brefraum, Britanicè Aberfrau à Frao fluuiò in cuius ostijs olim fuit palatiū, & quidē celebre, Principis Venetorū. Et ne quis ignoret vim nominis. Aber lingua Britannica significat ipsa ostia, & casum fluminis in mare; ut Aberauon, id ē, ostia Auonæ; Aberdeury, ostia Deuj. Est etiam & Aber locus, ubi coëst fluuij, vt Aber Hondeney, vbi Hödenus se in Iscā exonerat. Aberguenney, vbi Geuena defluit in Iscā. Apud Durotriges ḡtem Britannæ occiduā ē portus fama notissimus, atiq tpe Abrefau dictus, Anglice Fromeruthe, vbi cōfluētia Frai, & Tereti fluminum. Hac ætate Pola nomen loco est, à vasta aquarum planicie.

Abretaū, Britanicè Abertau, id est, ostia Tai fluminis, Anglice Suinsey, à porcis marinis: nunc Suansey, sed corrupte.

Alaunus, fluuius ad boream isthmi Coriniani.

Alaunia oppidū, Britanicè Hellas, alias Heilstoune, aflu. eiusdē nominis vicino, vt ego coniūcio, sic dictū. Adacet portus vulgo Heilforde nuncupatus.

Angulia Britannicè Tegengle, id est bellus angulus. Saxonice Flintshire.

Atrebates, Anglice Bareokshire menne: quorum mentionit Antoninus. Hos Ptolemæus Attrebatios appellat.

Aruona olim Britannicè dicta Cairsegent à Segonto flumine: Latini uero Segontium, vt ex Antonino liquet. Significat autem ad verbum Aruon super Monam: adiacet enī Monæ insulæ. Idiotismus est Britannicè linguæ vt syllaba præcedens, M. primā sequentis in V mutet, ut Llanuingle pro fano Michaëlis, Llanuaire, id est, Fanum Mariæ.

e ij Quanquam

S Y L L A B V S

Quanquam in Armore fallit: quę dictio sonat super mare.
vnde & Armorica regio, quę nunc Britannia continentis,
a Britannia indubie sic dicta insula, commigrante eō cum
Maximo tyranno Britannorum multitudine. Hic merito
in ius uocandus esset Polydorus aliter, sed parum recte sen-
tens, Nolo tamen venerando seni otium amplectenti ne
gotium exhibere.

Auondunū, Anglice Hamptoncourte.

B.

Balduinum, Britanicē Treualduine, id est, oppidum
Balduini. Nunc autem Gallicē Montegomerik appellatur,
id est mons Gomericus a Rogerio Gomerico comite Alen-
conio, & duce mediū ordinis Normannorum in bello, quo
vicit Anglos Gulielmus postea rex. Hic Gomericus libera-
litate Gulielmi regis factus est comes Salapiæ, & Arunting
vallis. Robertus vero Gomerici filius, cui nomē a Belesmo
vir bello strenuissimus Sudosaxones eiusdem Gulielmi do-
no in ditionem suscepit.

Banchorus, vulgo Bāgor, nota pōtificū apud Segōtios
sedes. Nōmē aut̄ loco inditū a Ban, & Choro. Bā Britanicē
significat locū editū, conspicuū, designatū, & fama celebrē.
Chorus notioris significationis vocabulū est, quām vt
interprete īdīgeat. At non hic locus est, cuius mentionem
fecit Beda Gīrouicensis secundo capite secundi libri Anglo-
saxonice historię, vbi monachorum duo nullia & centum
fuisse commemorat. Erat autem, ne curiosi dubitent, in rīpa
Deuæ fluminis. Nunc tota concidit, & locus aratrum pati-
tur. At non vna concidit & loci fama. Sunt qui scribant Pe-
lagium, in quem scripsit D. Augustinus, hīc aliquandiu stu-
diisse. De quo Prosper Aquitanicus.

Aut hunc fruge sua æquorei pauere Britanni.
Crediderim & huius loci incolam fuisse Gildam Britannicæ
scriptorem historię. Satis constat ex secundo capite secundi
libri Bede

D I C T . A N T I Q V A R .

libri Bede de Anglosaxonum historia Dionotum virum
cum eruditissimum, tum sanctissimum huic collegio prae-
fisse: atque adeo, vt ego colligo, synodo ab Augustino An-
glorum Apostolo congregata interfuisse.

Bardus. Britanicē Barthe. Sunt qui bardum stupidum
interpretentur. At Gallis, teste Nonio, is bardus fuit qui vi-
rorum illustrium facta canebat. Quo nomine & vates suos
Cambri vel hodie lingua appellat Britanica. Lucanus lib. 1.
Vos quoque qui fortes animas belloq̄ peremptas
Laudibus in longum vates dermittitis æuum
Plurima securi fudistis carmina bardi.
Bardorum meminit & Srabo geographus lib. 4.

Bellini castrum, nunc turris Londinensis. Est etiam si-
nulus vicinus Bellini nomine dictus, natus accommodus
Hic, quoniam in castrī mentionē incidimus, opera & pretium
est studiosum antiquitatis admonere, fuisse alterū Londini
castrum ad occidentem in rīpa Tamisina, de quo Stephanus
des scriptor elegas in libello, quem addidit de situ, & ritibus
vrbis Londinensis, mentionem facit. Ruinā patiebatur ma-
gnam tempore Gulielmi primi regis Angliae: quo regnan-
te ignis late per vrbis regiones grassata est, & partem Pauli
næ basilicæ orientalem inuasit, foedauit, & a fundamentis co-
cussit. Nec multo post beneficio regis, chorus Paulinus po-
testatem impetravit vt vim maximam saxorum a castrī rui-
nis in suos transferret usus. Longo post temporis inter uallo,
Bradouardinus Cantiorum archiepiscopus sexta Domini-
canus collegium suis in ipsa castrī area magnifice ædificans,
quod reliquum erat murorum, sustulit. Sic castrī memor ia-
omnis, nisi q̄ urbis regio, aut insula, qua Fluentanæ portæ
adiacet Castellana vocetur, perire. Sed quō me rapuit oratio

Boguelthum. Britanicē Bogwelth. De hoc loco Nen-
nius rerū Britannicarum scriptor, paucula quadam refert.
Brangonia, Britanicē Cairurangon, Anglice Vvire-
e iij cestre

Stephanides sine Filo Hispanus
de sim et ritibus Londiniis.

SYLLABVS

Viroconium
Wigornia

cestre. Quidā hanc esse putant urbē, quā Antoninus Brato
niū uocat: quidā autē Viroconiū, quibus ego quodammodo
subscribo. Non desunt qui Brugam Brauoniū: & wreken
cestre urbē omnino dirutā tertio a Salapia in rīpa Sabrinæ
lapide Viroconiū appellēt. Vigornia non est nomē admo
dū nouū. Iosephus Anglus poeta elegātissimus huius urbis
meminit in prētatione operis de bello Troiano, quod trāstu
lit παραφεσικῶς, ex Darete Phrygio, & Balduino Cātiorū
archiepiscopo, qui Tyri obiit dedicauit. Hic liber in Germa
nia nuper, sed deprauatissimē impressus est, addito Cornelij
Nepotis Romani titulo. Floruit tempore Richardi regis
Anglie: cui ob admirabilem in bellis gerendis fortitudinem
Cor leonis nomen inditum.

Hondony

Brecheniacū oppidū fama celeberrimū, quod à Brecha
no quodā regulo, ut referūt annales Cambricorū scriptorū
appellationem cepit. Antiquitus lingua Britannica dīceba
tur Aberhondeney ab Hondeno amne præterlabente & ibi
dem sc̄e cum Isca flumine commiscente.

*Britanniae
huius factis
Historia Ro
manorum huc*

Britānia prima, ut ego cōiecturā facio, ea fuit, quæ nūc
Anglia. Britānia uero secunda quæ modo Scotia. De hac
diuilione scribit Sextus Rufus: scribit & Vibius Sequester.
Hinc est quod Britānias numero multitudinis apud Latī
nos autores legimus.

Bruga, alias Burgus, & Berga, Anglice Brugenorth. At
unde Northe a recētiorib⁹ sit additū nō satis cōstat. Cōstat
autē nēoro sum saltū, cui nomē Morphe urbī adiacere. Huius
urbis, inter alios autores multos, is meminīt, qui paralipome
na opus tersum, & spectabile annalibus Afferij Meneuēsis
Scribē, & præceptoris Alfredi regis Visīsaxonū ad suebat.
Hic est ille Afferius, quo adiuuante, rex nunquam satis lau
datus Alfredus Isiacas scholas, quas nūc à uado Isidis pro
Ouseforde, Anglice, sed corrupte, Oxfordē appellant, insti
tuit. Et ne quis de nomine dubitet antiquitas etiam nūc
manet

DICT. ANTIQVAR.

Ouseforde

manet in Ouseforde, id est, Isidis insula suburbio celebri. Nō
enī Tamesis urbē præterlabitur, sed Isīs, Tama uero &
Isīs longe inferius ad pontem coeunt Durianum, unoq̄ de
inde alueo Caleuam Atrebatum, id est walengaforde petūt

Bosuenna celeberrimum hac memoria totius Corinīæ
emporium. Recētiori nomīne nunc Bodmine appellatur.
Locus quidem illustris est, cum monumento Petrosi Bri
tanni uiri sanctitatis opinione olim clarissimi: tum maxime
donationibus Aethelstani Anglosaxonū monarchę, qui uel
uniuersam Corinīorum prouintiam in suam uictori felicissi
mus rededit pōrestatem. Adelstow, id est, Aedelstani locus
oppidum pīscatoribus cognitissimum, quod uulgo Pade
stow uocatur, argumento & quidē manifesto est uictorię.

C.

Caledonia sylva Romanis scriptoribus cognitissima.
Vnde & Britanni, & Scotti eiusdem incole Caledonij dīcti
Martialis poeta lib. 6. epigrāmaton, sic scribit ad Q. Ouidiū.
Quintē Caledonios Ouidi visure Britannos.

Lucanus libro sexto.

Aut vaga cum Thetis Rutupinaque litora feruent

Vnda Caledonios fallit turbata Britannos.

Statius libro quinto syluarum,

Quanta Caledonios attollet gloria campos.

Silius libro tertio bellī Punici de Vespasiano loquens.

Inque Caledonios primus trahet agmina lucos.

Autoritate veterū scriptorū cōstat, duas olim in Britānia
magni nominis fuisse sylvas: quarū quē prima Caledonia à
frigidis, vt ego colligo, mōtibus dicta est: altera verò à Saxo
nibus Andredeswalde, de qua Hēricus Huntēdunēsis scri
bit in sua historiā. Porrigebatur autē ab ea parte Cantij, quæ
nūc à sylvis Vvaldia appellatur, vsque ad Dāmonios, teste
autore cum veteri, tum docto quidē illo, qui suorū temporū
res gestas historiæ Afferij Meneuēsis annexuit.

Cambria

S Y L L A B V S

facile indicant.

Corinīa à Corīo duce, vt tradunt Britannicæ scriptores historię dicta est. Sunt qui hanc regionem Cornubiam appellant, vt Afferius, & alij. Sunt & qui Cornugalliam appellant, vt Gulielmus à Mauldulphi curia historiographus imprimis illustris, & alij, quibus Polydorus subscribit. Tilbīrus Anglus in historia sua hanc regionē Cornubiam, quasi sit cornu Britanniæ, vocat. Ego verò si liberè mihi licet dicere id, quod sentio, pronūtiarē potius Cornewalle personare Coriniorum Galliam: siue Corinienses wallos. De Vvallis paulo superius diximus.

Claudia. Britannicè Caiglo. Anglice Glocestre. Hæc vrbs vt appareat ex historia Nennij Britanni non desumpsit sibi nomen à Claudio imperatore Roman, sed ab aliquo recentiore Claudio. Ptolemeus Claudię nō meminit. Corinij ciuitatis recte meminit: quam & caput Dobunorum fuisse deprehendat. Hinc coniectura, & quidem vehemens est, non effloruisse Claudiam primis Romanorum in Britanniam venientium, sed postremis annis. Antoninus Glanouentę merninit. At non possum adfirmare hanc eam olim fuisse, quę modo Claudia.

Cragetum. Britannicè Craigeth; à crago, id est, saxosa. rupe in qua sita est.

D.

Demetę gens australē Cambrię partem incolęs. Vn de Demetia, & Demeticus. Ptolemeus Demetariū merninit.

Deua fluvius vulgo Dewe, & De:á quo Deua ciuitas, quę Britannicè Caílleō ar dour Dew vocatur. Anglice v̄rō Legacestre; nunc detruncato vocabulo Cestre.

Deuania regio à Deua flu. quę modo Cestreshire. Deuanum littus vbi Deua æstum patit ur.

Dobuni olim eam possidebant regionem, quam nunc Claudianā vocant, id est, Glocestreshire. Eorū vero prima

f ciuitas

S Y L L A B V S

Cambrīa montana regio est, quo Britannorū reliquiae Saxonum fugientes tyrannidem cōmigravere. Hanc barbarę gens patrio uocabulo wallon appellabat, Germani v̄rō peregrinos omnes & Gallos maximē wallos nominabat. Vnde ortum ut Cambria wallia, & Cambri gens Britannica Galli, siue walli diceretur. Syluester Giraldus Menevensis, cuius fit mentio in decretis, Rom. Pontificum, homo, ut illa ferebant tempora, uixit enim annis abhinc pene quadrin gentis, nitidè, terse, & eleganter eruditus, non dissimilia de wallis, & primus quidem, quod ego sciam, nostrorum omnium in libello cui titulus Topographia Cambriæ scripsit: Tantum abest ut Polydorus, alijs multis nominibus orbis commendatus, hæc primum luci restituerit.

Catguilia. Britannicè Catguili: at nunc corrupte Kidwelly. Nomē loco inditum a catto, & cubili. Mauritus Londonensis uir magnæ potentiae tempore Henrici secundi Annorum regis, oppidum muro cinxit, arcemq; posuit.

Catyeuchlani, de quibus Ptolemeus, Chilternicos mon tes, & partē prouintię maximā, cui nūc Heortfordia nomē inhabitabant. Ciuitas uero illorū primaria erat, teste Ptolemeo, Verolamii, ex cuius ruinis accreuit Fanū Albani.

Ceretica regio: nunc Caerdiganshire, cuius est frequens in librīs Sylvestri Giraldi mentio.

Colunus fluvius. Britannicè Colunne, vulgo Clunne, unde & castro nomen inditum, quod & subinde Colunwi Cambrorum lingua appellatur. Incremēta cepit ab Alanis uiris in ea regione longe potentissimis.

Conouius fluvius: Conewy. Hinc Conouium urbs in Itinerario Antonini. Eaduerdus Longus rex Anglorum, debellatis Venetis, hanc urbem muro quadrati lapidis pulcher rimo cinxit, arcemq; restaurauit.

Coryletum. Britannicè Trekelthle. Anglice Hay. Hic eruuntur Romanorum numismata, quæ urbis antiquitatē facile

Sylvester
Giraldus

Topographia
wallie.

Infra. fa.
330

Colunus fl.

Conouium fl.

Cornubia
males
Cornuwalli

G. acerine

Joh. fa.
140

S Y L A B V S

Corinu
f.
ciuitas fuit Corinium à Corino fluui o vícino sic appellata, Britanicè dicta est Cair Kerí, vel rectius Corí. Saxonice autem Churncestre; deinde & Cirencester, at nūc, ablata media vocabuli parte, Cicestre. Hic īgens vi s numismatū ī maginibus Cæsarum, lege Britannis imposta, signatorum periuntur. Paucis abhinc annis ibidem erutæ īter mœniorum rudera tabulae, Ro. literis inscriptæ.

Doris, quæ & Durus. Hunc portum nomine Dubris appellat Antoninus; vulgo Douer appellatur.

Durovernū Ptolemao, & Antonino ciuitas cognita. Beda hanc vocat Doroberniam. A Saxonib⁹ Cantewar byri, id est, Cantiorum curia dicta est.

Duneuth
Hertf.
Duneuetum. Britanicē Duneuth, vrbs prima totius Coriniae in editissimo monte sita. Recentiores hanc appella uerunt Lanstuphandune, id est, fanum Stephani in monte. Ab hac ciuitate oriundi Duneueti, quorum familia etiam nunc apud Icenos, siue Volcas boreales clarissima est. Hinc Thomas eques plane incomparabilis, & alter Ajax, qui naumachia ingenti omnium Anglorum dolore perijt. Hinc prodijt & Henricus eques nobilissimus, idemq; literatorū fautor maximus. Nomen autem familiæ antiquum à vulgo detrūcatur, pro Duneuetis enim Neuetos appellant.

Sylvestr. Gyral.
dug.
Dugladia. Britanicē Aberduegleuy. i. ostia duorū gladio rū. Est enim ibi cōfluētia duorū amniū, quibus Gladius nō mē inditū. Sylvester Giraldus in opere cui titulus Odepori cō Câbricē hāc vrbe recēti vocabulo Hauerforde appellat, corrupte, nisi ego male iudico, p Aberforth, qd̄ sonat ostia vadī, nostra etas locū nomine Herefordē occidētis designat

F.

Fanū Andreæ in ripa Themidis. Britanicē Llanandre vulgo Presteine.

Fanum Mauditi. Britanicē Saincte Maws.

Fanum Paterni. Britanicē Llanbaterneuaur, id est
fanum

D I C T. A N T I Q V A R.

fanum Paterni magni.

Falensis portus; vulgo Falemuthē hauen.

Ferulega vulgo à Saxonib⁹ Ferlege dicta. Nunc autem Britanicē Heneforth, id est, vetus vadum. Anglice Hereforde, Caradocia, quæ Anglice Kencestre vocatur, in magno fuit pretio, ante conditam Ferulegam. Distat autem à Ferulega plus minus tribus passuum millibus.

Forum Iouis, Britanicē Merkiu, oppidum in littore situm, qua itur in insulam Michaeliniam.

G.

Geuenna. Britanicē Abergueenny, sic dicta à fluui eiusdem appellationis, qui eo loco in Iscarū defluit.

Guainia Britanicē Guaine. Dividitur in superiorē & in feriore. Nūc aut̄ Anglice vocatur Chirke, & Chirkelande.

Guiralia, vulgo Vvirehale.

H.

Hugo Lupus comes Deuanus, siue Castrensis, beneficio Gulielmi Nortomanni, qui Anglos debellauit. Cuius filius, ac hæres Richardus naufragio perijt vna cum Gulielmo Henrici primi regis Angliae filio.

I.

Iccius portus; nunc Calicc. Crediderim Gessoriacum Bononiām hac dīcī aetate.

Iceni, quantum ego ex Antonino colligere possum, eam incolebant regionem, quam nūc Volcae aquilonares, qui Anglice Northefolkinen vocantur. Barbaris Britaniām vi occupantibus Icenorum nomen extinctum est, & Ostro Anglorum fama ibidē in immensum excreuit, quibus & Reguli à Meroualdo præfuerunt. At vbi regij nominis dignitas apud hanc emarcuisset gentem, victores Dacici generis Comites eidem designati sunt. Postremo regnante Gulielmo primo Nortomāno Bigotius ex Britānia

f ij

continentis

DICT. ANTIQVAR.

continentis Volcas in ditionem accepit suam. Venta vrbs olim Icenorum prima, quę nūc Saxonico vocabulo Northe wiche dicitur. Retinet vel hodie pristinum decus. Est & in fluvio pr̄terlabente nominis antiqui, quanvis leue quidem illud, vestigium. Pr̄dicit hæc ducem suum Thomam Howardum Scottomastigē. Pr̄dicabit & Henricum Regnum comitem eius filium inuenē elegantis literaturæ planè studiosissimum.

Isca. Britanicè Cairlleon ar wiske. Dicta est etiam à Latinis Iscelegia, Isca fluvius rapidissimus, cuius in Nigro mōte est ortus, vrbem alluit. Est & Isca, teste Ptolemæo, ciuitas Dumnoniorum. Britanicè dicitur Cairske, Anglice, sed corruptè, Excestre.

L.

Laceius comes Lindisianus, sive Lindocollinus beneficio Eaduerdi Longi regis Anglie. Lindis fluvius, a quo vrbs celeberrima per quam defluit, nomen antiquitus accepit, & adhuc retinet. Ab eodem etiam flumine prouintia Anglice Lincolnshire dicta, appellationem habet.

Ledcuria, Anglice Ledbyri prope Treescop.

Leofricus Comes Merciorum vir cum ditissimus, tum piissimus, & D. Eaduerdo eius nominis ante aduentū Northmannorum in Angliam tertio longè charissimus.

Leonis castrum. Anglice, vt ego arbitror, Holte.

Luda, vulgo Ludelaue, & Ludlo. Magna equidem cepit hæc vrbs incrementa a Píperellis, & Mortimarijs.

Lupinum. Anglice, V volphehaule.

M.

Maisuetæ olim incolebant orientalem Cambriæ limitem ad sinistrā qua Vaga defluit ripam: A quibus ea vrbs Britannicè Maisueth dicta est, quę nunc Radenor. Nomē vero gentis a pratis lęta fertilitate luxuriantibus crediderim exortum esse. A tempore Offæ regis Merciorum longè potentissimi

SYLLABVS

tētissimi, cui lis, & simultas erat, vt appareat ex epistolis Flaci Albini Eboracensis, cum Carolo magno, cepit luculenta incrementa Hereforda, vrbs clarissima Ethelberti regis orientalium Anglorū, ac martyris monumento, & gentis prima sedes merito habita est. Ego aliquando legi apud Marium Scottum, & Rogerū Houedenum historiographos, atque adeo alios rerum saxoniarum scriptores Maisuetas aliter Masegetas & Mageetas, sed nomine indignè mea quidem sententia luxato, vocatos.

Maridunum. Britanicè Cairmardiae. Hic natus fuit Ambrosius, vnde Maridunensis dictus, vir in mathesi, vcl admiraculum vsque eruditus. Vulgus Britannorū ex Maridine mutata. A. litera in E. & D. in L. fecere Merline, & donum prophetie temere cī imposuerunt. Arbitror huius arte coronarū illud opus ingentium saxorum, trophæum sanè spectabile in campo Seueriano, nō procul ab Ambrosia oppido, fama celebri, erectum fuisse. Nam quod quidā scribit eò transiectas fuisse moles illas ex Hibernia vanitas est, & quidem merissima. Legi ego aliquando, si recte memini, in Topographia Hiberniae, libello Sylvestri Giraldi, simile trophæum in Chillarao Hiberniæ monte, tēpore Henrici secundi regis Anglorum extitisse.

Mailoria regio in finib⁹ Cambriæ Deuæ flu. vicina. Et hęc quidem diuiditur in Cambrianam, quę nunc Brome felde, & Saxoniam.

Mediolanum. Anglice Lanecastre, à Lano flumine pretercurrente. Ab hoc quoque flumine Lanesdale, id est, Lani vallis nomen obtinuit. Hanc vrbem attribuit Ptolemaeus Ordouicibus. Sunt qui coniecurā faciant Mancester eam esse vrbem, quā Ptolemaeus Mediolanum vocat. Collimat rectius quī ex Antonino colligunt Mancinum eam esse vrbem, quam nostra ætas vocat Manchester, claram videlicet Hirci & Iridis confluentia.

f iij
Mancinum
Manchester

Mellenius

S Y L L A B V S

Mellenius mons

Menemus

Meruina

Rotherius
magnus

Anglesey

Pondorus

Aruona qua:
Si Aruona

Penmona

Tacetus

Mellenius mons, vulgo Melennith; celebris est cum agris pascuis, tum foetura bellatorum equorum.

Menevia. Britannice Hene menew, id est vetus rubus; nunc appellatur Fanum Davids.

Meruina regio ad boreale littus Câbriæ sita, partimq; tendens versus austrum. Nomen verò accepit à Meruino trium filiorum Rotherici Magni Cambriæ monarchæ pri-mogenito, Veneti cessere in partem Meruino. Poisia in di-tionem Anaranti eius fratrâs deuenit. Cadelius tertio geni-tus Demetas regebat.

Mona. Britanicè Terre Mone. Hec ab Anglis ui occu-pata, Anglesey dici cepit, id est, Anglorū insula. Polydo-rus Vergilius uir cū magna lectiōe, tū iudicio in rebus mul-tis plane singulari, aliter sentit, contenditq; miris modis ex Meuania Monam facere. Si nomen, quod uel adhuc retinet Si urbs, quæ e regione sita est, unde & nomen Aruonæ pro Arnone habet. Si traiectus brevissimus quidem ille, cuius & Romani scriptores meminerunt; Si Penmona promon-torium, quæ dictio caput Monæ significat; Si arborum ingentes trunci, ac radices fabulo obsecra, quæ latè per Monæ littora eruuntur; Si abietes miræ longitudinis in uliginosis campis passim sub terra inuentæ non satis probant eam olim Monam fuisse, quæ nunc Anglesey uocatur, nihil am-plius in præsentia dicam, nisi quod decimo quarto apud Tacitum libro hæc legerim. Excisiq; luci seu superstitutionibus sacræ. Ego uero & merito asturgo Polydoro. Præstítit in historia, quæ potuit optima. Si meliora potuisset, facile quidem uoluisset. Quo nomine & posteritas multum ei debet. Sed ut connueam in meridie, & indulgam mani-festis erroribus, qui frequentiusculè crudito occurruunt lectori, siue ille per ignorantiam, siue, ut candidus interpre-tor, per incuriam peccauerit, mihi nec commodum, nec æquum uidetur. Quando amor erga patriam meus, & ue-ritas

E D I C T . A N T I Q V A R .

ritas ne faciam prohibent, & quidem severè. Mihi profectò si esset cum eo familiaritas ulla, ingerere me nec possum sed neque uolo, liberè illum, at oportune, interim nec minus candidè, & modestè admonerem ut sexcentas eiusmodi maculas in historia, quam ædidiit, eluceret. Nec dubito quin ille, quo est candore, qua prudentia, quo iudicio, lubens fa-ceret.

Monouaga. Britanicè Mongowy. Anglice Mone-muth. Hanc sic circumloquor, luncta Vagæ Mona, à con-fluentia.

Morini, gens Gallica quorum vrbs Teruana. Est & Caletum vrbs Morinorū. Gratius poeta, de quo Ouidius mentionem facit, hæc scribit in libro de venatione. Quid frcta si Morinum dubio refluenteria ponto Veneris, atque ipsos libeat penetrare Britannos.

Murus fluuius & æstuarius, vulgo Mersey. Hic diuidit Laniam à Deutania. Oritur autem in ipsis Eboracensis prouintiæ limitibus.

N.

Neouëta. Britanicè Castelleguente. Saxonice Strigule: Vnde & Cōites Strigulienses à Comite de Ogy Gallo ori-ginem ducentes: quorū Richardus vir cū stemmate Clara norū illustrissimus, tū bello vndecunq; clarissimus, Hiberniæ primus Nortomänorū omnium, qui in Angliam cōmigraverunt, petiit, victorq; rediens, accepta prius in vxorem Eua Deronitiæ Lageniæ reguli filia, ingentē aperuit Hērico secundo Anglorū regi insulæ potuundę fenestrā. Recētores hanc vrbum appellauerunt Chepestow, id est, forensem locū. Ego aut Nouā appello Ventā ad differentiā veteris, quæ plus minus quatuor passuum millibus distabat, qua recta ad urbē Legionū itur. Hec erat, ut cōiectura ducor, Venta Si-lurū, de quibus suo loco dicemus. Nūc tota cōcidit, & seges est ubi Troia fuit. Vestigia fossæ & ualli adhuc manifesta.

Extant

Polydorus
latus

Morini
tratus
poeta

Strigule
Regalare
Hibernia
comitum

Ventā
Legionū

DICT. ANTIQVAR.

Extant etiā & inter mōniorum rudera aliquot turricula, sed semiruta. Ptolemaeus Bullæū cūitatem Silurum prædicat. An ea sit Strigulia nescio. Coniectura est vrbē captam, direptam, incētam denique fuisse: quo tempore Heraldus Cantiorum Comes, vir bello strenuissimus, iubente Eaduerdo rege Saxonici stemmatis tertio, Silurū latē terras deuastabat, trophæaq; Latinis inscripta literis passim per Cambriam erigebat, quorū & Syluester Giraldus in Cambrię descriptione meminit.

*N*eueria. Britanicè Aberneuer: sicutem dicta, quod in ostijs Neueræ fluminis sita sit. Nortomāni vīctores opidum Nouum portum appellauerunt, quorum dux, si bene memini. Martinus quidam Turonensis fuit.

*N*idus. Britanicè Nethe, à fluvio eiusdem nominis sic dictus. Grannouillanus ex progenie Nortomannica beneficio Haymonis Comitis Claudiani, qui Iustinum Morganiam regulū debellauit, sedem sibi, suisque posuit. Erat enim è numero duodecim nobiliū, quos Haymo Pares vocabat, & subprefectos genti à se deuictę magnanimus cōstituebat.

Nouum castellum. Britanicè Castelle newith. Anglī cè Newburge, & Newportē.

O.

Oncus fluvius, vulgo Onke dictus, per radices saltus Colunēsis magno labitur murmure, & paulo superius, quā est situs Colunensis castrī, in Colunū fluvium se exonerat.

Ostuthus flu. à quo nomē sumpliit vrbs in ostijs eiusdem posita. Britanicè appellatur Aberostuth. Hic R̄dial, unus de tribus fluvijs, qui ē Limonio monte famosissimo descendunt, in Ostutū se exonerat, unaque Oceanum suum petit.

Oswaldia. Britanicè Croix Osualde, id est crux Osualdi. Nomen autē urbi inditū ab Osualdo viro christiano, & Northumbrorum rege à Penda paganissimo Merciorum tyranno non procul ab eo loco cruenta pugna interfecto:

cuius

SYLLABVS

cuius & Beda Giroicensis capite octavo libri tertij historiæ Anglo-saxonum mentionem facit. Potenua Alanorum quibus tauebant primi Nortomannici generis in Anglia reges, magna huic incrementa dedit. Aruntina vallis iam possidet Alanos, sed prima fortunæ munera debent Osualdie, quam vel adhuc sub ditione tenent.

P.

Penlinū. Britanicè Penllinne, Latine Caput lacus. Vnde vicina latē regio Penlinia, nota Meruiniæ centuria, appellatur.

Pennouernum, Britanicè Penguerne, Latine, interprete Sylvestro Giraldo Meneuensi, Caput Alneti. A quo nomine non abhudit Salapia recentioris memoria vocabulum. Angli hanc vrbem Shrobbeſbyri, dictione nec inepta nec multum à priori dissidenti vocant.

Pennona. Britanicè Penmone, Latine caput, vel promontorium Monæ. Hæc pars tenui æstuariō diuiditur ab insula, quam docti Sírioliam à Síriolo heremita vocat, licet à vulgo Anglorum Presteholme, id est, presbyterorum insula, eadem nominetur.

Pons Vainus. Britanicè Ponte vase. Latine Pons saxeus, Anglīcè, sed corruptè, Cowbridg. Non enim significat Ponteuaine Pontem vaccinum, sed saxeum. Maine saxonum vel lapis est. Mutatur autem M. in V. idiotismo lingue Britannicæ.

R.

Ranulphus Comes Deuanus, siue Castrensis, Palatini titulo, tum etiam ditione Lindocollina, & Huntendunensi insignis. Hic acerrimo contra Saracenos bello se preclarissime gessit. Castra insuper munitissima in sua Deuania vel ab ipsis erexit fundamentis.

Regiodunum. Anglīcè Cuningesdume, vulgò etiam Regiodunum in g Kinge. Ex. m. 150

DICT. ANTIQVAR.

Ostrea callebat primo deprendere mortu.

Rutupiarum meminit Ptolemæus, & recentior eo Antonius. Vrbs hæc antiquitus sita in Thanato insula; sed nunc, quia Durus fluuius alueum mutauit, insula excluditur. Sita fuit loco utcumque edito & confecta penè tota ex coctis late ribus maiusculis quidē illis. Extat adhuc ingentes moeniorū ruine, & Romanorum numismata, passim ab aratis eruuntur. Constat auctoritate Gotcelini Bertiniani, Rutupinum fuisse regiam. D. Aethelberti regis Cantij, quo tempore applicuit sanctus Augustinus Anglo-saxonum apostolus. Di stat autem à Sabulouico plus minus mille paſibus. Ruina vrbis Rutupinæ initium, atque adeo incrementa dedit Sabulouico. Hec vrbis ab Anglis, teste Beda cap. 1. libri primi historiæ sue dicta est Reptacester, nunc aut Richeborow.

Salinæ. Anglice. The wishes, videlicet Nantouicum Nortouicum, & D'irtouicum, in quibus locis sal purissimus conficitur.

Sacrum promontorium. Anglice Halighered. Britanicæ Cairkiby, à Chibio viro sanctitatis nomine claro loci incola. Hoc promontorium à Mona tenuissimo separatum est aestuario, unde & breuissimus & commodissimus Venetis in Hiberniam trajectus.

Segontinum littus, quod nunc Aruonicum Silicis castrum, vulgo Flinte castelle.

Silures, vt ego ex Antonini itinerario colligo, eam regionem inhabitabant, quæ nunc Vvencelande appellatur. Sunt qui putent Silures ad aquilonem habitasse. Ego vero nihil in hac parte pronuntio. Illud interim dicā nō minus liberè quod vere, numquid scripsisse aliquē, cuius mihi crassior visa est ignorātia in eruēda Britanicarū rerū antiquitate, q̄d Hectoris Boethij Scotti, tam sunt q̄d in hac parte scribit fere omnia ἐν τοῖς πρότεροι. Quid enim est à Romanis in Britānia penè factū, quod ille temerē ad Scottos nō trāferat? Et erat tamē

g. ñ

ille

SYLLABVS

Kingestoune.

Regni olim habitabant vbi nunc Sudorhei, partimq̄ Sudosaxones. Regnorum meminit Ptolemaeus.

Robertus de Belesmo filius Rogeri Gomerici Comes Arunitæ vallis, quæ vulgo Arundale, Salapiæ, & Sudosaxonum merito ab Henrico eius appellationis primo rege Angliae multatus, quod armis malam caussam, læsa domini sui maiestate, defendisset.

Rosseria. Britanicæ Henerosser, id est, uetus Rosseria ubi olim palatum Principis Venetorum.

Rossi. Anglice Denbighlande menne. Rossia verò ipsa prouintia.

Rutheni. menne of Ruthine lande, vbi & Ruthenum emporium. Declinante Cambrorum imperio, & omni Venetorum dignitate sublata, Rutheni peruenere in potestatem Graiorum, qui nostro seculo beneficio Eaduerdi Plantagenista regis Angliae Comites Cantij designatis sunt. Prima autem Graiorum gloria eniuit in Codenoro castello Durouentanæ prouintia. Est enim Durouenta, siue Durouentio vrbis celebris à fluuiio eiusdem nominis præterlabente sic dicta. Angli vulgo hanc vocant Darby, fluuium vero Darwente mutata tantum vna Britanicæ nominis litera. Hinc etiam oriundus Henricus Graius Durotrigum Limentaneus, vir cum fortunis amplis splendidissimus, tum preterea bonarum literarum amator longè candidissimus..

Rutupinum littus maximè illa ora maris, quæ adiacet Rutupino portu, ubi nūc Sabulouicum vulgo Sandwike. Alias apud Romanos scriptores significat torū littus Canticum, desumpta à loci excellentia appellatione. Lucanus libro sexto.

Rutupin aque littora feruent.

Iuuenalis satyra quinta.

Rutupinoue edita fundo

Ostrea

Trianatos
Insula

Rutupinu-
ria. D. Attila
porti.

Ex ruina Ru-
pina erant sa-
cra oracula.

Reptacester
Richeborow
Wiches.

Finstre Caste-
llo Murit.

Scotia Boe-
thius Scottus.

S Y L L A B U S

ille mediocriter cruditus, sed fide longe alia, tantum animi affectus erga patriam valent, quam ego in historiarum scriptore facile admirerem. Sed ad Sikures redeo, quorum virtus coloratos fuisse ferunt. Id enim cōmunc & alijs Britanniæ gentibus. Martialis in Xenijs.

Barbara de pictis veni bascauda Britannis

Ptolemeus Sylures p. y. scribit, & Bullen virbē gēti attribuit

Seueria. Anglice Vilugshire, cōtracte Vilshire. Etia est autem Seueria ab urbe eiusdem regionis principe, quae & nomen accepit à Seuero imperatore, & Anglice Seueres byri olim appellabatur, nunc vero Sares byri. Latinè ad verbum Seueri curia. Hanc urbem suæ restituit antiqui tati Ioannes Seuerianus Anglus beneficio Henrici secundi Anglorum regis episcopus Carnotensis in opere unde quinque elegantissimo, cui titulus Polycraticon. Concidit perne tota ad solum usque antiqua Seueria. Noua non procul inde sita est loco humili ad confluentiam Auona & Vilu- gi fluminum. Cōmigrationis à veteri urbe loco quidem excello posita ad vallem irriguam aquæ penuria in causa fuit: partim etiani & castellanorum in clericos iniquitas. Utque vetus urbs floruit sub Osmundo Durorrigum comite, & postea episcopo Seueriano, ac deinde liberalitate Rogerij eiusdem sedis episcopi, ac Henrici primi regis Angliae a thauris: sic noua Richardi Poveri episcopi cum industria, tum impensis, regnabat Richardo primo, & Ioanne An- glia regibus, caput attollere cepit. Sunt qui urbem Cæsaris Burgum appellant: sed præfero Seueriani iudicium.

T.

Tava urbs. Britannice Caertaphe, vulgo Caerdif, Tava fluvius præterlabitur unde & nomen loco apte inditum.

Tegœus lacus. Britannice Llinne Tegey, Anglice Pim blemere.

Themis fluvius, vulgo Theme, & Themde.

Theoci curia

Matthæus West. fa. 175. dicit Savianus de la friser,
Kaerbarados: in margini additum, Kaercarre. Huius. fa. 159.

quasi a genle Strato nomen per Indiorum transerint, ut hi. 52.

D I C T. A N T I Q V A R.

Theoci curia. Anglice Theokesbyri. Quidam putant emporium à Theodosio nomine accepisse. Gulielmus à Mail dulphi curia à Θεότοκος Græco vocabulo, quia ibi templum Deiparæ sacrum, nomen deriuatum putat: cuius ego tamen sententiae non facile accedo.

Tiuæ ostia. Britanicæ Abertyue, à Tiuæ flumine. Nunc dicitur Caerdigan.

Trebocca. Britannicæ Trebuclio, oppidum à capris denominatum. Anglice Knightetoun.

Trecastellum. Britannicæ Trecastelle. Nunc autem Gallicæ Beaumariske.

Trelinum. Britannicæ Trellinne, Anglice Valchepole. Oppido nomen est à lacu vicino.

Trenouantum. Britannicæ Trenouante. Latinè oppidum nouum, vel, ut quidam non inepte interpretatur, Troia noua. Quod autem Tre oppidum significet Britannica lingua tam notum est, ut comprobatione prorsus nulla egeat. Posset hinc aliquis obiectare Trenouantum oppidum Nouatum esse, ut Nouantes sit nomen gentis. Non admodum in hac parte labore, prior tamen interpretatio magis arrideret, ut gens vicina ab oppido, non oppidum à gente nomen sum pserit. Ut cuncta sit, nisi librariorum in causa error, parum recte mutauit Ptolemaeus Trenouantes in Trinoantes. At interim uenia danda Græcæ scribenti si barbara nomina luxata referat, dum proportioni, & terminationibus suæ linguæ studet. Nolo hinc in hifraudi, aut calumnię esse, quod Galfredum Monemutensem interpretem Britannicæ historiæ, ut illa tulerunt tempora, non omnino ineruditum, sequat. Interpres non scripsit historiam. Quis autem scriperit, plane incertissimum. Dixeris illam multis scatere erroribus. Fatoe & illud habet etiam cum Romana cōmune. Tam clari posteris erant Romani, quam scriptorum uel eloquentia, uel affectus eos facere uoluit. Anxiè quidem excussum, non modo

g. iii paginas

S Y L L A B U S

ille mediocriter eruditus, sed fide longe alia, tantum animi affectus erga patriam valent, quam ego in historiarum scriptore facile admitterem. Sed ad Siches redeo, quorum virtus coloratos fuisse ferunt. Id enim commune & alijs Britanniae gentibus. Martialis in Xenijs.

Barbara de pictis veni bascauda Britannis

Ptolemeus Sylures p. y. scribit, & Bullen virbe geti attribuit

Seueria. Anglice Vilshire, cōtracte Vilshire. Dicitur autem Seueria ab virbe eiusdem regionis principe, quae & nomen accepit à Seuero imperatore, & Anglice Seueres byri olim appellabatur, nunc vero Sares byri. Latinè ad verbum Seueri curia. Hanc virbem suæ restituit antiqui tati Ioannes Seuerianus Anglus beneficio Henrici secundi Anglorum regis episcopus Carnotensis in opere unde quinque eleganissimo, cui titulus Polycraticon. Concidit per tota ad Iolum usque antiqua Seueria. Noua non procul inde sita est loco humili ad confluentiam Auonæ & Vilshirij fluminum. Cōmigrationis à veteri virbe loco quidem excello posita ad vallem irriguam aquæ penuria in causa fuit: partim etiam & castellanorum in clericos iniquitas. Utque vetus virbs floruit sub Osmundo Durorrigum comite, & postea episcopo Seueriano, ac deinde liberalitate Rogerij eiusdem sedis episcopi, ac Henrici primi regis Angliae athesauris: sic noua Richardi Poverij episcopi cum industria, tum impensis, regnibus Richardo primo, & Ioanne Anglicæ regibus, caput arrollere cepit. Sunt qui virbem Cæsaris Burgum appellant: sed præfero Seueriani iudicium.

T.

Tava virbs. Britannice Caeraphe, vulgo Caerdif, Tava fluuius præterlabitur unde & nomen loco apte inditum.

Tegeus lacus. Britannice Llinne Tegy, Anglice Pimblemere.

Themis fluuius, vulgo Theme, & Themide.

Theoci cu-

Matthæus Wors. fa. 175. dicit Sarisburia de la friser,
kaerbarador: in margini additum, Kærkarre. Thod. fa. 159
See Saxonæ.

quasi a genle studio nomen per Indorum transerint, ut hi. 52.

D I C T. A N T I Q V A R.

Theoci curia, Anglice Theokesbyri. Quidam putantemporium à Theodosio nomine accepisse. Gulielmus à Mail dulphi curia à Seoros Græco vocabulo, quia ibi templum Deiparæ sacrum, nomen deriuatum putat: cuius ego tamen sententiae non facile accedo.

Tiuæ ostia, Britanicæ Abertyue, à Tiveo flumine. Nunc dicitur Caerdigan.

Trebocca. Britanicæ Trebuclo, oppidum à capris denominatum. Anglice Knightetoun.

Trecastellum. Britanicæ Trecastelle. Nunc autem Gallicæ Beaumariske.

Trelinum. Britanicæ Trellinne, Anglice Valchepole. Oppido nomen est à lacu vicino.

Trenouantum, Britanicæ Trenouante. Latinè oppidum nouum, vel, ut quidam non inepte interpretatur, Troia noua. Quod autem Tre oppidum significet Britannica lingua tam notum est, ut comprobatione prorsus nulla egeat. Posset hic aliquis obiecere Trenouantum oppidum Nouatum esse, ut Nouantes sit nomen gentis. Non admodum in hac parte labore, prior tamen interpretatio magis arrideret, ut gens vicina ab oppido, non oppidum à gente nomen sum pserit. Ut cuncti sit, nisi librariorum in causa error, parum recte mutauit Ptolemaeus Trenouantes in Trinoantes. At interim uenia danda Græcæ scribenti si barbara nomina luxata referat, dum proportioni, & terminationibus suæ linguæ studet. Nolo hic mihi fraudi, aut calumniæ esse, quod Galfredum Monemutensem interpretem Britanicæ historiæ, ut illa tulerunt tempora, non omnino ineruditum, sequar. Interpres non scripsit historiam. Quis autem scriperit, plane incertissimum. Dixeris illam multis scatere erroribus. Fato & illud habet etiam cum Romana cōmune. Tam clari posteris erant Romani, quam scriptorum uel eloquentia, uel affectus eos facere uoluit. Anxiæ quidem excussi, non modo

g. iiij paginas

SYLLABVS

paginas omneis, verum etiam versiculos Britannicæ historiæ, gustauitq; vniversi operis vel medullam ipsam. Gulielmus Paruuus Brillendunensis canonicus collegij. Nouoburgensis apud Brigantes, qui nunc Eboracenses, Galfredum in præfatione historiæ, quam scripsit de Nortomannis Angliae regibus, vellicat, mordet, denique lancinat. Ego vero ut Galfredum non omnino adprobo, ita neque improbo. Vnum hoc interim dicam, & quidem audacter, multa per Galfredum interpretem in Britanica elucere historia, quantum ad antiquitatem pertinet, quæ paulo eruditiorē Gulielmo Paruo, suffragio Polydori quantumuis succenturiato, poscant. Et erat tamen ille, ne quem iusta defraudem gloria, vir sua etate rerum temporibus recentioribus gestarum non ignarus, sed multo in scripturarū interpretatione, ut ex eius facile apparet librī, felicior. Quin ad Trenouantum redeo. Ego nondū satis video quid obstat, quo minus pronuntiem Trenouantum olim eam fuisse urbem, quam & Londinium Britanni recentiori vocabulo appellabant. Ut autem preclaræ vrbes sua commutent nomina non est infrē quens. Londiniū meminit Cornelius Tacitus libro historiæ sua decimo quarto. Meminit & Ptolemæus eo paulo recentior, secutus forsitan Fabium Pictorem in Britannia descriptione, aut alium quempiam latini nominis cosmographum. Quanquam nisi ego omnino male iudico, luxatum est Londini vocabulum apud Ptolemæum suo loco. Non enim Cātiorum vrbis fuit. Tamesis ingens æstus Cantios à Trenouantibus inducē dirimebat. Barbaris etiam Britanniam vi occupantibus Londinum Mediosaxonum, & Ostrosaxonum, non autem Cātiorum erat. Et licet Ostrosaxonum regulus esset quodammodo cum alijs subregulis Aethelberti Magni regis Cātiorum beneficiarius, non tamen erat Londinum inter Cātiorum ciuitates cōnumeratum. Restituenda igitur vrbis præclarissima Lōdinum natale solum meum suis Trenouantibus

DICT. ANTIQVAR.

tibus; sic sibi, & vero constabit Ptolemæus, cuius hæc sunt uerba. Et magis ad exortum iuxta astum Iamesam Trino^u antes, quorum ciuitas Camudolanū. Hactenus Ptolemæus. Et autem Camudolanum ea ciuitas, quæ à Saxonibus Corluncester appellata est: nunc autem Colcestre. Ego uero arbitror à Coluno fluuijo præterlabente nomen urbi impositum fuisse; nisi quis sentiat eam à Colonia, cuius forsitan titulo enituit, appellationem accepisse. Absurdum erit post hac querere ubi locorum fuerint Trenouantes in Britannia, tam recte cognito Tamesino æstuariio. Polydorus Vergilius, uir alioqui doctissimus, Trenouantum temere adscribit vrbī, quā nostra etas Northchamptō, ad distētiā Southchamton, corrupte pro Northeauondune appellat. Dicitur hoc argumento, quod vulgus hanc urbem contracē appellat Tranton, ut ille sibi vult, pro Trenouante. Northeauondune longè quidem distat à Tamesino littore, iuxta quod, uel Ptolemæo teste, fuerunt Trenouantes. Nil mihi cum uulgo. Antoninus Banauenti meminit: quo nomine crediderim antiquitus Northeauondune appellatam fuisse. Nomen autem à Ban, & Auon coaluit. Bā, ut aliás docui, significat locum conspicuum, & de fama excellentem. Auon Huuius est, qui per urbem labitur spectabilis ibidem duorum brachiorum ad pontem Thomasum confluentia. Pro Auon Romani dicebāt Auen. Barbaries Saxonum, sublata penitus prima litera, & V. secunda facile in N. uersa, ex Auene fecit Nene quam uel hodie appellationem retinet. Nomē flu. antiquum etiam nūc remanet in Auonæualli oppido celebri, quæ Anglice Oundale corrupte pro Auondale. Hæc ego curiose in gratiam Trenouanti mei.

Vaga fluuius. Britannice Gouwy. Engl. Vuy.

Veneti sunt qui incolunt borealem Cambriæ partem à Deuio flumine ad Conouij astum. Vulgus scriptorum Venedotas appellat, & regionem Venedotiam,

g. iiiij Venetæ

S Y L L A B V S

Venetæ alpes, Britanicè Craigeiriry, Latinè Montes nūferi. Anglice Snowdune. Ioānes Seuerianus scriptor sūg ætatis longè eloquentissimus īcolas horum montium uocabulo appositè Latino Niuxcollinos uocat.

Viriana sylua, Anglice Vuyre foreste.

Virthlesia, Anglice w̄rilesham, contracte wrexham;

Vrouicum urbs longè celeberrima scriptoribus, cum Latinis, tum Græcis, sic mea opinione dicta, quod in Vri fluminis sinu, qui nunc uulgo Vsa dicitur, sita sit. Vrbi aut Anglice Vrewike nomen est; nunc autem contracto uocabulo Yorke. Est locus, si recte memini, non procul ab hac urbe qui uel hodie hoc nomen retinet, eluxata tantum una litera, uidelicet Vrſewike pro Vreswike. Apparet ex antiquis donationum tabulis Saxonice scriptis hanc urbem aliquando appellatam fuisse Euorwike, quod uerbum feliciter, quantum ad primas dictionis partes pertinet, Latinum nomen refert. Sunt qui suspicentur, nec temerè illud, flumen quod urbem alluit, Ileurum olim dictum fuisse, ab Ilide, & Vro superiorius confluentibus. Ise flumen à Saxonibus Ouse dictus. Argumento sunt Ouseforde, id est, Isidis uadum, Ouseburne, id est, Isidis aqua. Si hæc cōiectura ualeat, ut certe plurimum valere uidetur, Isuroicum aptum, elegans, rotundum etiam urbi nomen erit. Isuriū meminit Ptolemaeus, meminit & Antoninus, uterque autem eam Brigantibus acribuit. Concidit Isuriū: locus autem ubi fuit, nunc Aldeburge, id est antiquum oppidum appellatur. Nō procul inde uicus est Borowbridge dictus, illustris quidem tribus Romanorum trophæis instar pyramidum nō procul inde erectis, ad occidētem viæ Vetelingianæ, qua Lugubaliam recta itur. Distat autem ab Eboraco plus minus decem passuum millibus occidētem uersus. Fuit olim Eboracum regia sedes Brigantum, quamuis Hector Boëthius rerum Scottiarum scriptor dormitā Gallovidiam illis, si dijs placet, at tribuat,

D I C T . A N T I Q V A R .

tribuat, quæ ad Nouantas, ut ex Ptolemaeo manifeste colligere licet, pertinebat. Non cecidit Eboraci gloria toties à Pictis, Scottis, Saxonibus, & Danis impetrata, donec furore Gulielmi primi regis Anglie, ob interficiā ibidem nobilium Nortomannorum custodiam, tota cōflagraret, & deserta penitus aliquādiū iaceret. Gulielmus à Maidulphi curia hāc tam insignis vrbis cladem, ruinamq; in prologo libri tertij, quē de vīta pontificum Angliae scripsit, miserè deplorat. Hactenus in gratiā studiosorū antiquitatis Britanicæ. Aspicient illi cōceptis tā honestis quidē meis, & patriā luci, decori, antiquitatī, denique & gloriæ suę, siuequis locorum situm, seu potius facta me morabilia cognoscere cupiat, Deo Opt. Max. institutum fortunante, propediē restituā.

Eboraci con
stituta a mort
uannis ob He
mannos ibid
nobiles miseri

De Eboracu
in scriptis, p. 73

*Typographi errata sic corriges, candidissime
lector.*

In accētibus, & incisionum notulis, aut omnino omis-
sis, aut parion rectē appositis, utere tuo iudicio. Idem etiam
facito in literis inuerſis. In quaternione. a. facie prima, scribe
æditus per diphthongum, quia ueteres Ro. inscriptiones
sic admonent, contra uocabuli originem. In. b. tertio, facie se-
cunda, uersu autem quarto, lege ualens. In. c. tertio, facie pri-
ma, linea. 14. lege puellum. Ibidem linea. 17. lege ualles. Ibidē
linea. 19. lege montana. In e. 2. facie. 1. linea. 3. lege rectius, in
libello. Ibidem facie. 2. linea. 5. lege Polydorus, aliter, sed pa-
rum rectē, de commigratione sentiēs. In. e. 3. facie. 1. linea. 21.
lege grallatus. In. f. 2. facie prima, linea. 29. lege Reodualdo.
In. f. 3. facie. 2. linea. 12. lege occupata. Ibidem linea. 31. lege cā-
didius. In. g. 4. facie prima linea. 21. lege, extrita de prēpositio-
ne, & fama excellentem.

L O N D I N I
*Apud Reynerum Vuolfium, in
cōmīterio Paulino, ad
æneum serpentem.*

1543.

Pindarus.

E s̄j δε Κύνον εράρ-
ισπποιον μαλαίδαρ,
δέσιον αιοχυννον εαγχω-
ρια τωσταινεν τα προπω.

Bacchus
Ennile
fa. 96.

CHARI
TAS.

SKYKNEION

C

AV
LE

D.

NE
TI.

M. D. XLV.